

Kevser Suresi

Rahman Rahim Allah'ın Adıyla

Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.

Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir
alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.
Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır.

CEVAD MUHADDİSİ

ÜMİT SABAHİ

– Mehdilik ve Bekleyiş Konusuna Bir Bakış –

Tercüme:
Mehmet MANSURİ

KEVSER

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Kevser Yayınları: 109

Eserin Orijinal Adı:

Sobh-i Omîd

(Çeviride kitabın 1383 h.ş. tarihli Bustan-i Kitab-i Kum
Müessesesi tarafından basılan 3. baskısı esas alınmıştır)

Son Okur:

Kevser

Dizgi ve Mizanpaj:

Kevser Yayıncılık

Kapak Tasarım:

Hasan Başbuğ

Baskı:

Aydoğan Ofset

Cilt:

Erdoğan Cilt

1. Baskı: Haziran 2007

ISBN 978-975-6640--

Adres: El-Huda Yayınları?????????

Kevser Basın Yayın Ltd. Şti.

Horhor cad. Eren apt. No: 78/3

Fatih – İSTANBUL

Tel: (0212) 534 35 28 Fax: 631 36 01

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

İçindekiler

Sunuş	7
Hız. Peygamber'in Beklenen Oğlu	11
Doğumundan Altı Yaşına Kadar	14
Gaybet-i Suğra.....	18
Niçin Gaybet?.....	21
Daha Fazla Tanıyalım.....	24
Bir Kurtarıcıya İnanma	27
Uzun Ömür	31
Gaybet Döneminde Görevlerimiz.....	35
Zuhuru Beklemek	40
O Nerededir?.....	44
Onunla Buluşmak	48
Yalancılar ve Sahte Mehdiler	53
Hız. Mehdi'nin (a.c) Dostları.....	56
Zuhur Zamanı	63
Zuhur Alametleri	66
Nasıl ve Nereden?.....	72
Zorbaları Yenecek	76
Mehdi (a.c) Zamanında Dünya.....	80
Ve... Sonuç?.....	85
Kaynakça	91

Kısaltmalar:

(s.a.a): Sallallahu aleyhi ve alih (Allah'ın rahmeti ona ve Ehlibeyt'ine olsun.)

(a.s): Aleyhi's-selâm (Ona selâm olsun.)

(a.c): Accelallahu feracehu'ş-şerif (Allah onun zuhurunu acil kılsın.)

Sunuş

*Kanat kanat içinde güzel kuşlar
Sonunda kavuşur, yeşil giysili süvari.*

Yüzyıllardır milyonlarca içi içine sığmayan âşık gönüller, Hz. Peygamber'in (s.a.a) soyundan büyük bir insanın gelişini gözlemektedir. Çünkü onun gelişiyile bolluk olacak, insanlar dünyanın her yerine yerleşecek olan adaletle birlikte mutlu olacaklardır.

Biz, o beklenen kimseyi "**Zamanın İmamı**" ve "**Hız. Mehdi**" (a.c) adıyla biliyoruz.

Gerçekten... O kimdir? Nerededir? Niçin gözlerden uzakta ve gizlidir? Ne yapmakta ve ne zaman gelecek? O geldiği zaman insanlar ne hâlde olacak? Dünyanın hali nasıl değişecek? O dünyayı nasıl düzeltebilecek? Onun dostları kimlerdir? Onun gücü ve silahı nedir? Bu güce nasıl sahip olacak? Bu kadar yıl geçti neden gizlidir? Onu görebilir miyiz? Hangi durum ve koşullarda görebiliriz? Acaba şimdiye kadar onu hiç gören oldu mu? Onun sevimli yüzü nasıldır? O ortaya çıktıktan sonra dünyada neler olacak? Acaba kıyamet o zaman mı kopacak? onun dostları kimler ve kaç kişidirler? Biz de istesek onun destekçilerine katılabilir miyiz? Acaba Müslümanlardan başka da "**dünyayı kurtaracak**" birini bekleyen insanlar var mı?

Bu ve benzeri sorular onu izleyen ve gelişini bekleyen bizlerin aklına takılan sorulardır.

Değerli gençler, sizler onu daha çok tanımak istiyor ve

daha fazla sevmeyi arzuluyorsunuz. O, normal insanlardan farklı ve üstün biridir. O insanların kurtulması için yaratılmış bir lütf-u ilâhîdir. onun özellikleri de diğer insanlardan farklıdır. Allah söz verdi ki: Ben dünyayı, bir gün gelecek tam bir adalete ve insanları mükemmel bir mutluluğa erişti-receğim. Bu Allah'ın gerçek vaadidir. İşte Allah'ın bu isteği, Mehdi'nin (a.c) eliyle gerçekleşecektir.

Onu daha çok tanımak istiyoruz ki ona olan sevgimiz daha da artsın. İnanıyoruz ki onu tanımak bizi onun sevgisine götürecektir. Sevgi ve ilgimiz bizi onun yoluna ve arkadaşlığına iletecektir. Böylece Allah'a daha iyi itaat edebiliriz ve Müslümanlığımızı daha iyi uygulayabiliriz. Çünkü Yüce Allah peygamberleri ve Ehlibeyt İmamlarını (hepsine Allah'ın selâmı olsun) lider ve örnek kılmıştır. Bugün hidayet ve olgunluğumuzu elde etmemiz için yaşayan örnek ve kâmil insan, Hz. Mehdi'dir. Onu tanımak ve hoşnutluğunu kazanmak bizi Allah'ın rızasına ulaştırır. İmamı tanımak bizim için bir görevdir. İmamın isteği yönünde amel etmek ise diğer bir görevdir.

Bu kitapta Hz. Mehdi (a.c) hakkında arayacağınız pek çok sorunun cevabını bulacaksınız. Sade ve tatlı bir üslup göreceksiniz. İçeriği ile bu dinî inanış ve düşünce daha da bir aydınlanacak ve ruhumuza aydınlık dolu bir imanın gölgesinde huzur ve mutluluk bağışlayacaktır.

Kuşkusuz böyle bir sevgi ve tanıyış atmosferinde yaşamak mutluluk dolu bir yaşam sağlayacaktır. Bu bekleyiş ümit çeşmelerini gönüllere akıtacaktır. Öyle birinin gelişini bekliyoruz ki varlık ve hayat ruhu taşımaktadır.

Ey sevgili gel ve mutsuz meclisimizi dağıt,
Meclis, onu süsleyen Sevgili olmadan mutlu değildir.

Şahitsiz ve ışıksız olmasın meclisimiz
Şen sesli kuşlar lalesiz neşeli değildir.
Kendinden uzak ol, tasalanma

Çünkü sevenden başkası sevgiliyi göremez.¹

Ve... Gerçekten, eğer o sevgilinin canlara hayat veren adı, yâdı ve aşkı olmasa, onunla buluşmak ve onu mutlulukla beklemek olmasa, hangi ümitle yaşanabilir?

Allah'ım! Hüccetini bize daha fazla tanı. Gençlerimize ve biz hayranlarına onun yüzünü görmeyi nasip et.

Cevad Muhaddisi

1- Ayetullah Garevi-yi Isfahani (Kompani)

Yine geldi Cuma bekleyiş günü,
Yine geldi kalbin sevgiliyi anma vakti
Ey yüzyılların ümidi senden bahsetmek,
Yeni bir şiir bestelemek gibidir.
Biz ümit caddesinin başında durmuşuz.
Göz ve kulaklarımız bir sesleniş beklemektedir,
Tanıdık bir sesi
Seni anmaktan uzak bir gönül
Harap ve mutsuz bir yuvadır.
Senin can bağışlayan güzel anılışın
Allah'ın sonsuz lütfunu anmaktır.
Ey Muhammed gülü!
Gönül bağımın yolu;
Senin güzel kokunla tanışıktır.
Senin takipçin olmayan kimdir?
Sensiz mutlu yaşayan nerededir?¹

1- Yazara aittir.

Hız. Peygamber'in Beklenen Oğlu

*Cennet, senin yüzünün seyredildiđi sabahtan
başka bir şey değildir.*

*Bahar, senin mis kokulu nefesinden başka bir şey
değildir.*

Yıllardan beri doğacak bir çocuktan bahsedilmektedir. Onunla ilgili çok sözler söylenmekte ve nakledilmektedir. Allah Resulü'nün (s.a.a) zamanından beri ve onun dilinden öyle birinden bahsediliyordu ki o kişi peygamberin neslin-den olacak, dünyaya gelecek, dünyayı adalet ve gerçek hukukla yönetecektir.

Bu gaybî haber müminleri, hak yolunun izleyicilerini ve tarihin zulüm görmüş mazlum halklarını sevindirdi ve ümitvar kıldı. Onlara daha güzel ve aydınlık dolu bir geleceği müjdeliyordu. Buna karşılık zalimleri, batıl güç odaklarını ve zorbaları endişelendiriyordu.

Hız. Muhammed'in (s.a.a) hak vasileri olan Ehlibeyt İmamları da kendi zamanlarında her yerde onun gelişini müjdeliyor, onun özelliklerini anlatıyorlar, onu beklemenin ve bu süre içinde halkın görevlerinin ne olduğunu söylüyorlardı. Onun evrensel yeryüzü hâkimiyeti döneminden söz ediyorlardı.

Bu nurlu sözler hadis kitaplarının birçok bölümlerini oluşturuyordu. Dilden dile, gönüllerden gönüllere aktarılıyordu. Ravilerce kitaplara ve el yazmalarına kaydediliyordu. Kaynaklarda o, "**Kaim-i Âl-i Muhammed**" (=Muhammed

Ailesi'nin Kaimi) diye anılıyordu.¹ Ancak o "**Kaim**" kim idi? Bu unvanı hangi İmam'a ait idi?

Zaman zaman bazı Ehlibeyt İmamları'ndan soruyorlardı: Acaba "Kaim" siz misiniz? diye. Buyurlarlardı ki:

Hepimiz kaimiz; ancak geleceği bildirilen kaim en son İmam ve Hüseyin İbn Ali'nin (a.s) neslinden dokuzuncu evlattır. Allah onun eliyle dünyayı ıslah edecek, bütün zalimleri yok edecek, dünyanın her yerine adaleti yerleştirecektir."²

Böyle olunca, Kaim'in sevenleri ve âşıklarının yanı sıra dünyaya gelir gelmez onu ortadan kaldırmak için pusuda bekleyen düşmanları da olacaktır. Aynen İsrailoğulları'nın kurtulması için Hz. Musa'nın (a.s.) geleceğinin müjdelenmesi, firavunî güçleri korkutması gibi. onun ortaya çıkışını engellemek için firavun ne plânlar yapmadı ki? Nice erkek çocukları öldürdü.³ Ama Allah'ın tedbir ve plânı gerçekleşti, Firavun'un plânı bozuldu. Musa'nın (a.s.) annesinden doğması Allah tarafından gizlice gerçekleşti. Büyüdü, peygamber seçildi ve mazlum İsrailoğulları'nı kurtardı. Firavun ve ordusu başka zalimlere ibret olarak Nil nehrinde boğuldu.⁴

Abbâsî Halifeleri Şia İmamları'nı gözetim altında tutuyorlardı. Çünkü biliyorlardı ki o beklenen kişi Ehlibeyt İmamları'nın soyundandır. Özellikle İmam Hadi ve İmam Askerî (a.s.) zamanlarında kontrol ve gözetim daha fazla arttırıldı. Hem İmam Hadi, hem İmam Hasan Askerî'yi (a.s) Samerra'daki askerî bir bölgeye zorla yerleştirdiler ki halife ordusunun kontrolü altında bulunsunlar.

İmam Askerî (a.s.) askerlerin gözetimi altında tutulduğu için bu isimle tanınır oldu.

1- Örneğin; Kuleyni, el-Kâfi, c.1, s.397

2- Örneğin; Allame Meclisi, Biharul-Envar, c.36, s.226

3- Kasas Suresi, ayet; 4

4- Aynı sure, ayet; 40

Allah istedi ki beklenen bu çocuğun doğumu da mucizevî bir şekilde düşmanların avuçları arasında gerçekleşsin.

Şimdi bu kutlu çocuğun mucizevî ve özel doğuşuna geçelim. Onun doğuşu, hayat coşkusu kazandırdı, ümit ruhunu aşıladı, zamanı yepyeni bir çehreye büründürdü.

Tatlı bir müjdeyle geldin

Gül kokusu göğü sardı.

Gamlı gönüllere müjden

Taze bir mutluluk saldı.¹

1- Ali Asğar Seyyid Abadi.

Doğumundan Altı Yaşına Kadar

*Seher vakti Mesih Nefesli Sevgili'nin elçisi geldi
Dedi ki: Kalk, can ve gönüllere huzur veren geldi.*

Hicretin üzerinden 255 yıl geçmişti. Ehlibeyt İmamla-
rının 11'incisi İmam Hasan Askerî (a.s) 22 yaşındaydı. Yıl-
lardır Samerra'da değerli babasının yanında yaşıyordu. Ba-
bası İmam Hadi'nin (a.s) şehadetinden sonra Şiîlerin imam-
lığı onun uhdesinde idi. Ve o zaman'a kadar hiç oğlu yoktu.
Şiîlerin ondan sonra kim imam olacak diye soruları vardı.
Ama 255 yılı Şaban ayının ortasında bir şafak vakti Haz-
ret'in beklediği çocuk dünyaya geldi.

Nergis Hanım¹⁽⁸⁾ çocuğu dünyaya getirdiğinde adını
Mehdi koydular. Tabî ki Mehdi onun lakabı idi. Asıl ismi
Resulullah'ın ismi ile aynı idi. Demişler ki: Gaybet döne-
minde onun gerçek ismini anmayalım.

Doğum gecesinde İmam Askerî'nin halası Hekime Ha-
tun hazretin evinde idi. Nergis Hanım'ın hamile olduğunu

1- **Nergis** (Nercis): Roma imparatorunun kızı olup adı Melika idi.
Gördüğü rüyanın etkisiyle, İmam Askerî'ye (a.s) hayran kalıp Müslü-
man olur. Müslümanlarla Romalılar arasında çıkan bir savaşta bir
grup tutsakla birlikte o da esir düşer. İmam Ali Naki (a.s), onu Dicle
Nehri kıyısında diğer esirlerin arasından seçip cariyeye olarak satın alıp
Samerra'ya getirmesi için bir kişiyi görevlendirir. İmam Askerî'nin ha-
lası Hekime'nin evine yerleştirildi. Daha sonra İmam Askerî'nin eşi oldu
ve İmam-ı Zaman'ın (ac.) annesi olma şerefine erişti. (Onun yaşamıyla
ilgili geniş bilgi edinmeniz için değerli yazar Muhammed Bakır Por
Emini'nin "*Nergis Hemdem-i Horşid*" adlı kitabını okuyabilirsiniz.)

bilmiyordu. Çünkü ilâhî mucize gereği Mehdi'nin (a.c) anesinde hamilelik belirtileri görülmüyordu. Bu çocuğun doğumu gizli idi. Doğumunu gizlediler ki hükümet memurlarının kulağına ulaşmasın. Çünkü bu yeni doğmuş çocuğun hayatı tehlikedeydi.

Bir ailede özellikle halifenin ajanları tarafından İmam Askerî'nin (a.s.) aile içi durumunun, gidiş gelişlerin gözetim altında tutulduğu bir dönemde yeni doğacak çocuğun haberini gizlemek çok zor bir işti. Ama İmam (a.s.) başarıyla bu sırrı koruyabildi. Hatta kardeşi Cafer-i Kezzab (Yalancı Cafer) güvenilmez ve saraya bağlı olduğu hâlde kardeşinin böyle bir çocuğunun varlığından haberi yoktu. Kaldı ki, İmam Askerî (a.s.) güvenilir ve samimi bir kısım Şîîlerle görüşmelerinde İmam'dan kendisinden sonraki İmam'ı söylediklerinde yeni doğmuş çocuğu onlara gösteriyordu.

Demek ki, bazı özel dostları o dönemde kendilerinin imamı olacak Mehdi'yi (a.c) görmeye muvaffak oldular. Bir defasında İmam Askerî (a.s.) ile görüşmeye gelen kırk kişilik dostlarına kendisinden sonraki İmam ve Hücetî tanıtmasını istediklerinde İmam Askerî (a.s.) birkaç yaşındaki bu nurlu çocuğunu onlara gösterdi. Benzeri karşılaşmalar başkalarının da birkaç kere gerçekleşti.

Hız. Mehdi (a.c) beş altı yaşlarına kadar babasının yanında yaşamını böylece sürdürdü. Her ne kadar gizli olsa da bilgi, ileri görüşlülük, olgunluk, bedensel, ilmî ve ruhî güç açısından babasından sonraki zor ve buhranlı günlerde Şîîlerin önderliğini üstlenmek için hazır. İmam Hasan Askerî'nin (a.s.) Hicri 260 yılının Rebiyülevvel ayının 8.günü şehit oluşu, Hız. Mehdi'nin gönlünü üzüntüye boğduğu gibi imametın ağır yükünü de onun omuzlarına yükledi. Kardeşinin çocuğunun varlığından haberi olmayan bahsettiğimiz diğer kardeş, İmam Askerî'nin (a.s.) namazını kıldırmak için onun naaşı önünde hazır bekliyordu. Ancak Masum İmam'ın namazını Masum İmam'dan başkası kılamazdı.

O anda halk evin içinden yakışıklı, görkemli ve vakarlı bir çocuğun çıktığını gördü. Amcası olan yalancı Cafer'i kenara itti ve değerli babasının cenaze namazını kıldırdı. Bu haber her yere yayıldı. Abbasî halifesi Mu'temid'in memurları o çocuğu yakalamak için evin etrafını kuşattılar. İmam'ın (a.s) evi iç içeydi. Çok sayıda odası ve bodrumu vardı. Memurlar onu bulmak için her yeri aradılar; ama Mehdi (a.c), bu serdaplardan birinde gözlerden kayboldu. Artık bundan sonra onu göremediler ve ele geçiremediler. Şimdi bu mukaddes serdap Samerra'da, İmam Askerî'nin (a.s.) Türbesinin yanındadır. Ziyaretçiler o yüce şahsiyeti ve gözden kayboluş anını anmak için orayı kutsuyorlar ve orada namaz kılıyorlar. Hazret'in mübarek kokusunu teneffüs ediyorlar.

Zamanımızın İmamı (a.c) her ne kadar gözlerden gizli ise de onun adı, hatıraları ve mis kokusu canlarda sonsuz olarak yaşıyor ve sürekli olarak anısı ruhlara mutluluk bahşediyor, kalplerde ümitler yaşıyor...

Bu sessizlik anlarında
Ki an be an gam sarmıştır.
Bak ne kadar susuzum
Yudumlarına bir tanıdık sesin
Beni çağır,
Senin sesin
İyi olma sesidir.
Benim bütün anlarım
Terennüm anının bekleyişindedir.
Ne olur gönlüme bir seslen
Gönlümü bu sessizlik anlarından ayırsan
Ne olur yorgun gözümü
Bir anlık görmeyi bekleyişimden
Kurtarsan,

Kurtarsan.¹

1- Gulam Rıza Abruvi

Gaybet-i Suğra

(Kısa Gizlilik Dönemi)

Onun gizliliği âlem için görünür oluşuyla aynıdır her zaman

Gözün nuru onun içinde ve can da bedende olduğu gibi

İmam-ı Zaman (a.c) altı yaşındayken babasını kaybetti ve imamlığa erişti. O, vehbî ilme sahip ve masum idi. Bütün üstün nitelikleri ve iyilikleri taşıyordu. Müslümanların önderi olma liyakatine sahipti. İslâmi açıdan; eğer Allah dilerse bir insan küçük yaşlarda peygamber de olabilir, imam da. İsa (a.s.) beşikteyken peygamber seçildi ve insanlarla konuştu.¹ İmam Cevad (a.s.) ,babası İmam Rıza (a.s) şehit olduğu ve imamet makamına eriştiği zaman sekiz yaşında idi. İmam Mehdi (a.s.) de altı yaşında imam oldu. Çünkü onun imamet ve rehberlik koşullarından hiç bir eksiği yoktu.

İmam'ın ilâhî bir azık olarak düşmanların zararlarından korunması için halkın gözlerinden uzak olmaktan başka çaresi yoktu. Ama kendi vekilleri aracılığı ile sevenleriyle bağlantı kuruyordu. Mektuplar, ihtiyaçlar, istekler, bilimsel ve fikhî sorular bu yolla onun eline ulaşıyordu. İmam da mektuplara ve isteklere cevap veriyordu. Onun cevapları hem sözlü olarak özel vekilleri aracılığıyla oluyor, hem de yazılı olarak gerçekleşiyordu.

1- Meryem Suresi, ayet; 30

Bu yazılı cevaplara "**tevki**" deniyordu. Bu kelime "Mühürlenip imzalanmış, güvenilir senet " anlamındadır.

Bu özel vekillerden her dönemde sadece bir kişi vardı. Onların ilki Osman b. Said idi. O, İmam Hadi'nin (a.s) ve İmam Askerî'nin (a.s.) güvendiği dostlarındandı. Onun vefatından sonra oğlu Muhammed b. Osman, İmam Mehdi'nin (a.s.) vekili oldu.

O da 305 Hicri yılında vefat etti. Bundan sonra Hüseyin b. Ruh Nevbahti İmam'ın vekili oldu. Onun da Hicri 326 yılında ahirete irtihâlinden sonra bu makam H.329 yılına kadar Ali b. Muhammed Semeri'ye geçti. Onun vefatından sonra İmam-ı Zaman başka hiç kimseyi vekili olarak atamadı. Bu "**Kısa Gizlilik Dönemi** "diye bilinen 69 yıllık süre sona erdi. Günümüze kadar devam etmiş olan "**Büyük Gizlilik Dönemi**"ne kıyasla kısa olduğu için Gaybet-i Suğra (Kısa Gizlilik Dönemi) olarak meşhur olmuştur.

İmam Mehdi'nin (a.c) güvendiği bu dört temiz /pak vekil (ki onlar halk ile İmam arasında bağ lantı kuruyorlardı) "**Dört Nuvvab**", "**Özel Naip**ler", "**Dört Elçi**" diye ün kazanmışlardır. Bunlar zahit, Allah'a sığınan, bilgili ve zeki kimseler idi. Onlar aracılığıyla Hazret-i Mehdi (a.c) tarafından müminlerin sorunları çözümleniyordu. Bu değerli dört elçinin dördü de Bağdat'ta yaşıyordu. Kabirleri Bağdat'tadır. Bağdat Samerra'ya yakındır. İmam-ı Zaman, babası ve dedesi Samerra'da yaşıyordu. Tabii ki bu kısa gizlilik döneminde hiç kimse İmam-ı Zaman'ın (a.c) yerini kesin olarak bilmiyordu. Vekiller de gizlice Hazret-i Mehdi'nin yanına varıyor, mektupları teslim ediyor ve cevapları alıyorlardı. Tanınmamak için genellikle normal işlerle uğraşırlardı.

Bu temiz insanların en önemli özellikleri; Hazret-i Mehdi (a.c) ile görüşebilmeleri, onunla görüşmenin ve onunla konuşmanın hazzını yaşayabilmeleri idi. Onlar böyle bir mutluluğu tattılar. Milyonlarca yanık yürekli insan bir an

olsun onu görmek bahtiyarlığına susamışlardır. Aynılık hasretini gidermek, ona ulaşma aşkı ile sabrediyor, omuz omuza vermiş tatlı bir bekleyiş içerisinde dirler.

Ey geliş günü!

Ey gün gibi gelişin aydınlık

Bu geçen her günde

Gelişini beklemekteyim

Ama

Bana da söyle: Acaba ben de

Senin geliş vaktinde hazır olacak mıyım?¹

1- Kayser Eminpur

Niçin Gaybet?

*Bahar yoktur, Senden haber gelmeyen yerde
Cennet yoktur, Senin konuşmalarının olmadığı
yerde
Neden ortaya çıkmıyorsun cennet yüzlü
Yoksa bütün bu aynalar senin yüzünü yansıtmıyor mu?*

Allah, her ne kadar, Masum Ehlibeyt İmamları'nın halk içinde ve onları doğru yola iletmek için aktif olmalarını istemişse de halkın pek çoğu İmamlarının değerini bilemediler ve onları yalnız bıraktılar. Zalim yönetimler de onları kendi isteklerine engel olarak gördükleri için bu hidayet meşalelerini katlediyordu. Şia İmamları'nın hepsi ya kılıçla öldürüldüler ya da zehirletilerek. Allah insanlığın kurtuluşu için 12. İmam'ı Dünya Adalet Devleti için bir rahmet olarak korudu. Ta ki bütün insanlar hakka susamış olsunlar. Masum bir önder olan İmama layık olsunlar. Toplumsal koşullar, merhamet susuzluğu ve insanların bekleyişleri öyle bir dereceye ulaşsın ki o vakitte Allah beklenen Rahmeti İlâhî'ye izin versin. O da gizlilik perdesinin arkasından ortaya çıksın, bütün yeryüzüne adaleti yerleştirsın. Onlara adaletin bütün şirinliklerini tattırsın.

Allah istiyordu ki, insanlar toplumsal şuura ve bilince erişsinler, hidayet meşalelerini izlesinler; ama böyle olmadı. Kısacası insanlığın görev tanımazlığının ve isteksizliğinin de masum İmam'ın gaybette olmasında payı olmuştur. Önceden de sözü edildiği gibi zalim hükümetin bu 12. Hüceti de

ciddi olarak ortadan kaldırmak istemesi, Hz. Mehdi'nin (a.c) halkın gözünden gizli kalmasına sebep olmuştur. Şartlar bir gün elverişli olduğunda O, ortaya çıkacak, Allah'ın dinini dünyanın her yerinde uygulayacaktır. Bu zaman içinde halk da gerçeği tanıyacak Hakk'a yardım etmek için çaba gösterecek, ona asker olmaya çalışacaktır.

Elbette sevenleri için İmam'ın gizliliği, farklı bir sınavdır. Gerçek iman ve sağlam inanç sahipleri sözde inandım diyenlerden ayrılacaktır. Geçmiş ümmetlerde de bazen Allah'ın emriyle peygamberler, kendi halklarından gizli kalırlardı. Bir kısım gevşek inançlılar, önderlerinin olmaması sebebiyle şüphe ve sapıklığa düşüyorlardı. Ama bir bölük ise direniyor, sarsılmadan inançlarını koruyorlardı. Bir peygamberin ve önderin kendi ümmetinden gizli olması bir uyarı ve bazen de bir ceza olmuştur ki böylece halk gafletten uyanıp kendine gelsin. Yol gösterici masum önderin olmayışının acısını, zorluğunu ve bu büyük nimetten mahrum olmanın ne demek olduğunu bilsinler. Hadislerde pek çok ke-re tekrar edilmiştir ki Mehdi'nin (a.c) uzun gizlilik döneminde sadece güçlü ve sağlam iman sahipleri şüpheye düşmezler ve dinden dönmezler.

Gizlilik döneminde her ne kadar halk, açıkça İmam'a (a.c) ulaşamazlarsa da onun varlığı halkın yaşama bağlanmalarına ve geleceklerine umutla bakmalarına, ayrıca insanların onunla görüşmek için kendilerini düzeltmelerine vesile olmuştur. İmam (a.c), görünürde olmasa da Allah'ın dininin koruyucusu ve sahne arkasındaki hidayetçidir. Allah'ın feyiz ve bereketi onun aracılığı ile halka ulaşmaktadır. Halk yüzünü görmese de onun varlığından faydalanmaktadır. Bu konu İslâmî kaynaklarda açıklanmakta ve şöyle denilmektedir: Halk gaybet döneminde her ne kadar kendisini görmese de onun varlığının bereketinden faydalanacaktır. Güneş bulut arkasındayken bütün dünyanın onun sıcaklığın-

dan ve enerjisinden faydalanması gibi. Pek çok insan, kendisinin ve toplumun durumunu düzeltmek için, onun gelişini görmek mutluluğuna erişmek amacıyla gayret göstermektedir. Bu bile onun kutsal varlığının önemli etkilerinden biridir. Bu etkilerden hiçbirini söylemesek bile Allah'ın bütün işleri bir hikmet ve bilgiye dayalıdır.

Hikmet sahibi Allah, bir yararını biliyor ki O İlâhî Hücet'i (a.c) uzun gaybet süresince halkın gözlerinden gizli tutmuştur. Onun sır ve hikmetini kendisi bilmektedir. Ortaya çıkış zamanını da kendisi belirlemiştir. Biz her durumda Yaraticımızın hayırlı gördüğü isteğini kabul ediyoruz ve buna teslim olmuşuz. Tabi ki onun zuhur etmesini, ayrılık mevsiminin bitmesini ve dünyanın onun varlığıyla mutluluğa erişmesini arzuluyoruz. Ve şöyle diyoruz:

Gel, dünya kargaşayla dolu
Senin yönetiminle dünya mutlu olsun
Fitnenin kökü kurusun
Zulmün varlığına son veresin
Sen açık sözden daha üstün bir sırsın
Ey Allah'ın vaad edilen sultanı
Senin sırrın sözcüklere sığmaz ve
Biz Senin niteliklerini söyleriz.¹

Allah'ım, hepimize onu görmeyi nasip et!

1- Yazara aittir.

Daha Fazla Tanıyalım

Aç yüzünü, yüzün görülmeğe değer.

Dudaklarından ey sevgili sözlerin işitilmeye değer.¹

Aşkını kalbimizde taşıdığımız İmamımız, Peygamberimizin (s.a.a) neslinden ve İmamların ailesindendir. Bütün peygamberlerin mirasçısıdır. İsmi Resulullah'ın (s.a.a) ismi, yüzü ve davranışı Hz. Peygamber'e benziyor. Vücut yapısı ve ahlâkı Hz. Peygamber'i andırıyor. Onu çeşitli unvanlarla tanıyoruz. Her ismi onun kişiliğinin bir yönünü ve üstünlüğünü göstermektedir. Bu unvanlar hadis kitaplarında yer almaktadır.

O, hem "**Hadi**"dir, hem "**Mehdi**". Halkı doğru yola ile tendir. Ve Allah tarafından hidayet bulandır. O "**Varis**"tir, Peygamberimizin dininin, şehitliğin kıvılcığının ve bütün nebilerin hedefinin ve yolunun mirasçısıdır. O, "**Kaim**"dir. Sağlam, direnen, adalet için kıyam eden ve dünyayı hak da va için kıyam etmeye yönlendirendir.

O, "**Bakiyyetullah**"tır. İmamların hattını yürüten İlâhî bir nimettir. O "**Mansur**"dur. Allah'ın yardımını ve müminlerin desteğini alan, zorbalara karşı zafer kazanandır. O, "**Sair**"dir. Devrimci, intikam alan, hayat bulmuş ve hayat verendir. "**Muntaqim**"dir. Hz. Hüseyin'in (a.s) öcünü almak isteyen, Kerbela şehitlerinin ve bütün mazlum olarak şehit düşenlerin intikamını alandır.

1- Gulam Rıza Kuddusi.

O, "Sahibe'z-Zaman"dır. "Sahibu'l-Emr", "Veliyy-i Asr", "Huccetullah"tır; zamanın ve zeminin yetkilisi, emir ve buyruk sahibidir. Allah'ın seçtiği kanıt, ümmetlerin beklediği kişidir. Tüm insanlığın ümidi, dinin dirilticisidir. Ayrımcılığı yok eden, zorbaları kahredendir. Allah'ın yeryüzündeki nuru ve bereket vesilesidir. Mustazafların önderi, ezilenlerin ve düşkünlerin imdadına koşandır.¹

Hadis kaynaklarına göre, buğday tenli, nur yüzlü, hilal ve çekik kaşlı, iri ve siyah gözlü, parlak ve geniş alınlı ve ay yüzlüdür. Sağ yanağında siyah bir ben var. Peygamberler gibi heybetli ve azametlidir. Güzel ve uyumlu bir boyu, sağlam ve güçlü pazıları vardır. Saçları, kulakları hizasına inmiş, geniş omuzlu, beyaz ve parlak dişleri, peygamberlerde olduğu gibi onun da omuzlarının ortasında bir işaret vardır.

Bütün peygamberlerin ve Masum Ehlibeyt İmamları'nın özelliklerine, bilgisine ve azametine sahiptir. Hüseyin İbn Ali'nin (a.s) neslinden 9. çocuğudur. Allah karşısında mütevazıdır. Allah'ın büyüklüğü, onda tecelli etmiştir. Allah katında çok yüce bir konumu vardır. Zahitler gibi sade yaşar. O, dini en iyi yaşayanıdır. Kaba ve sert elbiseler giyer. Arpa ekmeği yer. Adaletle davranır. Sözü hikmetle doludur. Onun ilmi ve yumuşak huyu herkesten fazladır. İyilik yapan, çok acıyan ve şefkatlidir. Allah'ın emirlerini uygulamaktan başka bir şeyi düşünmez.

Onun hoşnutluğundan başka bir şey aramaz. Onda her peygamberden bir özellik toplanmıştır. Âdem ve Nuh'un (a.s) uzun yaşamına sahiptir. Gizli doğması Hz Musa ve İbrahim'in (a.s) ki gibidir. Yusuf (a.s.) gibi güzeldir. Halktan gizli olması Musa ve Salih (a.s) gibidir. Yargılaması Davut (a.s) gibidir. Güç ve yönetimi Süleyman (a.s) gibidir. Sabır ve tahammülü Eyyub (a.s) gibidir. Gizlilikten sonra halkın

1- Onun özelliklerini "Nudbe" duasında daha fazla görebilirsiniz.

arasına dönmesi Yunus'un kine (a.s) benzer. Yüzünün parlaklığı İsa (a.s) gibidir. Kanlı devrimi ve kılıçla ayaklanması, zorbaları ve inkârcıları ortadan kaldırması Hz. Muhammed (s.a.a) gibidir. O, bütün güzelliklere, iyiliklere ve üstün değerlere sahiptir. Varlık âleminin kalbi, kâinatın atan nabzıdır. Uzun ömre ve uzun gizliliğe sahiptir. Bu süre içinde kuvvetli iman sahipleri ona sıkıca bağlıdırlar. Ama zayıf inançlı olanlar onun varlığı konusunda ya şüpheye düşerler ya da inkâr ederler. Halkın arasındadır; ama tanınmaz. Bazen insanlar onu görürler; ama tanımazlar. Hac mevsiminde de hazır bulunur ve halkı görür; ama halk onu göremez.

Her ne kadar bazı şüphe dolu bakışlar o Güneş'i görmezden gelseler ve onu tanımıyor gösterecekler de bütün âlem ve varlık dünyasını her zerresi onunla tanıştıktır. Her ne kadar gözlerden gizlense de O, bulutlar arkasındaki güneştir.

Ey perde arkasında duran sevgili,
Perdeyi yüzünden bir tarafa çek.
Erkekler bir tarafta, kadınlar diğer tarafta beklemekte

Her ne kadar bazıları Seni inkâr etse de
Nurun, bir iğne ucu kadar bile eksilmez...¹

1- Emir Ali Musaddık

Bir Kurtarıcıya İnanma

Kölelerin zincirini kıracak biri gelecek...¹

Bir gün bir kurtarıcı, geleceği müjdelenmiş büyük bir kişi gelecek ve dünyayı düzeltecek. Bütün insanları zorbalanın zulmünden kurtaracak ve o gün dünya insanları barış ve adalet yüzü görecektir. Bu, sadece biz Şi'ilerin ve Müslümanların inancı değil, bütün milletlerin inancıdır. Bütün dinlerde insanlığın geleceği için bu çeşit müjdelere verilmiştir. İlâhî dinlerde (Yahudilik, Zerdüştlük ve Hıristiyanlıkta) bir kurtarıcının ortaya çıkacağı beklenmektedir.² Bu inanca "**gelecekçilik**" (Ahir zaman dönemine inanmak) de denilir. Bunun temeli eski ve köklü bir inanca dayanır. Hint ve Buda dininde aydınlık bir gelecek, adaletli bir dünya ve o dönemi bekleme konusu işlenmektedir. Kur'ân-ı Kerim bildirir ki:

Davud'un Zebur'unda da yazdık ki, salih kullar yeryüzünün mirasçıları olacak.³

İşte bu inanç, insanları gelecekleri konusunda ümitli kılmaktadır. Onları ümitsizlik ve karamsarlıktan kurtarmakta ve yaşamlara umut kıvılcımları kazandırmaktadır. O altın dönem ve hakkı gerçekleştirecek olan zat hakkındaki müjdelere, o beklenen kurtarıcı, adalet sağlayıcı, kutsal kitaplar da ve hikmet sahibi kimselerin sözlerinde anlatılmalıdır. Öyle ki, bu inanç ve bu parlak gelecek, insanların kesin

1- Muhammed İkbal Lahuri

2- bk. Beşaratu'l-Ahdeyn

3- Enbiyâ Suresi, ayet; 105

inancı olmuştur. Hatta hiç bir dine ve inanca sahip olmayanlar bile, yüreklerinin derinliklerinde öyle bir günü iple çekmekte ve "**Gaipten biri gelecek ve bu işleri gerçekleştirecektir.**" duygusunu taşımaktadırlar.

Eski kaynaklarda ve kutsal kitaplarda o beklenen kişi her ne kadar değişik unvanlarla anılmışsa da onun aslı kesindir. O beklenen Ahir Zaman kurtarıcısı, biz Müslümanların nazarında "**Beklenen Mehdi (a.c)**" ve Son Peygamberin oğludur. Bunun yanı sıra gözlerden uzakta ama bir gün Allah'ın emriyle dünyayı düzeltmek için ortaya çıkacaktır. Her ne kadar bazı sapkınlar ortaya şüpheler yayıp "O henüz doğmamıştır. Dünyanın sonunda doğacaktır" deseler de bizim inancımıza göre O; bildiğimiz anne ve babadan belli bir tarihte dünyaya gelmiş ve şimdi yaşamaktadır. Bu inanç yalnızca Şiilere mahsus değil. Bu konuda Ehlisünnet'in hadis, tarih ve tefsir kitaplarında Resulullah'tan (s.a.a) rivayetler mevcuttur.

Bu rivayetlerde Hz. Mehdi (a.c) hakkında onun özellikleri, onu beklemek, onun gelişi yaklaştığında dünyanın durumu, ortaya çıktıktan sonraki davranışları, Dünya Devleti'ni kurması, zulmün kökünü kazıması, adaleti yerleştirmesi gibi konular yer almaktadır. Hatta hicrî 3. asırdan günümüze kadar birçok Ehlisünnet bilgini bu konuda kitaplar yazmış ve İmam Mehdi (a.c) ile ilgili hadisleri bir araya toplamışlardır.¹ Bazı hadis kitaplarında bu mesele ile ilgili bölümlere yer verilmiştir. Ehlisünnet bilginlerinden pek çoğu bu ümmetin Mehdi'sinin (a.c) Hz. Peygamberle aynı ismi taşıdığını, onun neslinden olduğunu, dünyanın ömrünün tükenmesinden önce geleceğini, dünyayı adaletle doldurup adaletle yöneteceğini kabul ederler. Bu konudaki hadislerin

1- Rıza Hekimi, *Horşid-i Mağrib* (=Batıdan Doğan Güneş), (5. bölüm); Kunduzi, *Yenabiu'l-Mevedde* ve Safi Golpaygani, *Muntahabu'l-Eser*.

mütevâtir olduğuna inanırlar.¹ Dört Ehlisünnet mezhebinin büyükleri, Mehdi'nin (a.c) ortaya çıkacağına inanmanın doğru olduğunu kabul ederler. Bu konuda, Mehdi'nin (a.c) özellikleri, ortaya çıkış belirtileri, Ahir Zamandaki fitneler ve Sufyanî'nin ortaya çıkışı vb... konularda sahih hadisler gelmiştir.² Şüphesi olanlar veya inkâr edenler ya bütün bu hadislerle cevap vermelidirler ya da cevap veremiyorlarsa bu gerçeğe inanmaları gerekir. Bu inanç İslâmî bir inançtır. Sadece Şîîlere ait bir inanç değildir. Bu inanç asırlardır âşık gönülleri canlı tutmakta ve ümitvar kılmaktadır. Büyük din bilginleri ve diğer insanlar, Müslümanlar ve Müslüman olmayanlar o velayet sahibi ve müjdelenen kişinin zuhur edeceği; insanlık için mutluluk, adalet, bolluk ve güven getireceği güne umut bağlamışlardır.

Ama dinimizi Ehlibeyt'ten almış olan biz Şîîler çok zengin hadis kaynaklarına sahibiz. Bu kaynaklar "Zamanın İmamı'nı" ayrıntılı özellikleriyle bize tanıtmakta, onun, taraftarlarının, hükümetinin ve ortaya çıkışının nasıl olduğunu açıklamaktadır. Şîî bilginleri, Ehlibeyt İmamları'nın sözlerinden hareketle zamanın imamı, gizliliği ve ortaya çıkışı konusunda pek çok değerli kitaplar ve eserler yazmışlardır.³ Hiçbir mezhep, ekol ve din bu kurtarıcının özelliklerini Hz. Peygamber ve Ehlibeyt İmamları'ndan aktarılmış hadislerle

1- **Mütevâtir:** Doğru olduğuna ve uydurma olmasının olanaksızlığına dair insanda güven ve kanaat oluşmasını sağlayacak derecede farklı kanallardan nakledilen hadise denir.

2- Muhammed Rıza Hekimi, *Horşîd-i Mağrib* (=Batıdan Doğan Güneş), s.93

3- Bu konuyla ilgili pek çok kitap vardır. Bunlardan bir kaçının adını verelim: *el-Gaybe*, Şeyh Tusi; *A'lamu'l-Vera*, Tabersi; *İkmalu'd-Din*, Şeyh Saduk; *el-Mahacce*, Bahrani; *Necmu's-Saqib*, Nuri; *el-Mehdi*, Sadreddin Sadr; *Muntahabu'l-Eser*, Lütfullah Safi. Bu alanda Farsça olarak yayınlanmış araştırma eserler o kadar çoktur ki onları bu kısa kitaba sığdırmak olanaksızdır.

göre bu kadar açık ve ayrıntısıyla yazmamıştır. Bu kültür ve hadis zenginliğimizden dolayı Allah'a şükrediyoruz. İmam-ı Zaman'ı (a.c) daha çok sevmek, daha çok tanımak, tam bir itaat ve bekleyişe sahip olmak için Allah'tan başarı istiyoruz.

Bir gün seher vakti güller tomurcuklanacak

O gün o gelecek, güllere konuk olacak

Kan, güllerin damarında o gün akacak

O gün bu dünya bahar kokusuyla dolacak.¹

1- Efsane Şaban Nejad

Uzun Ömür

*Zihinlerimiz ne zamana kadar senin ayrılığından
dolayı perişan kalacak?
Ne zamana kadar dostlar senin kederinden üzün-
tüye devam edecek?*

Bizler insanların kısa ömürlü olmasına alışmışız. Normalde 70-80 yaşına gelen bir insan artık ölüm vaktine gelip dayanmış diye düşünürüz. İmam-ı Zaman'ın (a.c) uzun ömürü ve bin yıldan fazla¹ olan yaşamı normal dışı görülebilir. Bazı insanlar "Böyle uzun bir yaşam nasıl mümkün olabilir?" diye sorabilirler.

Eğer soruna Allah'ın gücü açısından yaklaşırsak, Allah'ın bir insanı binlerce yıl yaşatması zor değildir. Yaşam ve ölüm O'nun elindedir, O'nun her şeye gücü yeter. O'nun gücü her çeşit doğal olayların ve nedenlerin üstündedir. Bir kimseye uzun hayat armağan etmesi olanaksız değildir. Bu açıdan baktığımızda ortada hiçbir şüphe yoktur. Yukarıdaki soruya gönül rahatlatıcı en güzel cevap da budur.

Doğa bilimleri ve yaşamsal konular bakış açısına göre ise uzun yaşam sahibi olmak doğa kanunlarına aykırı değildir. Yaşlılık ve çökmürlük insan hayatında bir gerçektir. Şayet yaşlılığın ve çökmürlüğün asıl nedeni bilinirse kendimize dikkat edebilir ve uzun yaşayabiliriz. Zaten bilim adamları bilimin ilerlemesiyle yaşlılığı ve ölümü geciktirmek, in-

1- Elinizdeki kitabın yayınlandığı bu yıl Hicri 1428 yılıdır. Hazret (a.c.) şu an 1173 yaşındadır.

sanın dünya hayatını uzatmak için çaba göstermi-yorlar mı? Bu yolda etkili adımlar da atılmıştır. Kısacası bilimsel açıdan bin yıldan fazla yaşamak normal değilse de olanaksız da değildir.

Günümüzde dünyanın değişik yerlerinde yaklaşık 150 yıl yaşayan insanlar bulunmaktadır. Bu durum, yaşayışına dikkat etmek, iklim, alınan gıda, spor ve diğer nedenlerin bir sonucudur. Bilinmeyen başka neden ve çareler de olabilir ki onların bilinmesiyle daha uzun bir hayat sağlanabilir. Yıllardır bilim adamları bilimsel çabalar sonucu iyi neticeler almışlardır.

Uzun ömürlü kimselerin varlığı bu konunun olabilir ve gerçekleşebilir olduğunu gösterir. Kur'ân-ı Kerim Hz. Nuh'un kendi halkı arasında 950 yıl bulunduğunu ve onları Allah' a davet ettiğini anmaktadır.¹ Bu kadar yıl sadece onun peygamberlik süresidir. Onun ömrünün tamamı daha fazladır. Dinî kaynaklarda Âdem, Nuh, İbrahim, İsmail, Yusuf, Musa, Süleyman ve diğer peygamberlerin (hepsine Allah'ın selâmı olsun) uzun ömürlü hatta birkaç yüzyıl yaşadıkları yazılıdır.² İmam Seccad (a.s) buyurmuşlardır ki:

Hz. Mehdi'de (a.c) Nuh'tan (a.s) bir özellik vardır.

O da uzun yaşamdır.³

Böyle uzun yaşayanlara "muammerin" yani uzun ömürlüler denilmektedir. Kesinlikle uzun yaşamın bir bilinmeyen nedeni vardır. Nedeni bilinirse uzun yaşanır. Bilim adamları diyorlar ki:

İnsan bedeninin yapısının ana ve önemli dokularının hepsi, çok uzun ve sonsuz bir yaşama sahip ola-

1- Ankebut Suresi, ayet; 14

2- Şeyh Saduk, *Kemalu'd-Din*, s.523

3- Aynı, s.524: "Fi'l-Kaimi sunnetun min Nuh ve hiye tâlu'l-Umr."

Yani: "Kaim'de Nuh'tan (a.s) bir sünnet vardır ki bu da uzun ömürdür."

bilecek kabiliyete sahiptir. Eğer kişi hayatı kısaltan etkenleri engelleyebilirse, binlerce yıl yaşaması mümkün olacaktır.¹

İnsan hayatının sınırı 70-80 yıl değildir. Sağlıklı yaşamın bütün etkenleri günümüze kadar hala bilinmemektedir. Yoksa inanmıyor muyuz ki Hızır (a.s.) Ab-ı Hayat içmiş, ölümsüzlüğe erişmiş ve günümüzde de yaşamaktadır? Tarihte uzun ömürlü insanlar olmuştur ve yaşamışlardır.²

Elbette biz Allah'ın sınırsız ilmi, gücü ve sınırsız dilemesi ile her şeye kadir olduğuna inandığımız için bu meseleyi kabul etmek çok kolaydır. Aslında her doğal sebep Allah'ın iradesi ve izni ile etki bırakır. Musa Peygamber (a.s.) için denizi yaran, Salih Peygamber (a.s.) için kayadan deve çıkaran, İsa Peygamber'in (a.s.) eliyle ölüleri diriltten, İbrahim Peygamber (a.s.) için ateşi gül bahçesine çeviren ve elçilerin doğruluğunu ispat için birçok olağan üstü olaylar ve mucizeler gerçekleştiren yüce Allah, rahatlıkla kendi velisi ve hücceti için binlerce yıl ve uzun ömür armağan edebilir. Onu her türlü olaydan, tehlikeden, hastalıktan, ihtiyarlıktan ve ölümden korur. İnsanlığın kurtuluşu ve dünyanın düzelmesi için onu muhafaza eder.

Eğer benim koruyucum O ise biliyorum ki

Camı kayanın içinde muhafaza eder.

İmam-ı Zaman'ın uzun yaşamına sadece insanların sınırlı bilimsel ölçüleriyle değil; İlâhî mucizeler yönüyle de bakmak gerekir.

Allah'ın yardım eli o inci tanesini varlık sedefinin içinde eğitmiş, daha iyi bir tecelli için korumuştur. Mehdi'nin (a.c)

1- Seyyid Muhammed Kâzım Kazvinî, *İmam Mehdi (a.c.) Ez Vela-det Ta Zuhur* (=Doğumundan Zuhuruna Kadar İmam Mehdi -a.c-) (Farsça çevirisi), s.455.

2- Böyle kimseler hakkında özel kitap yazarlar bile vardır. bk. Muhammed Rıza Hekimi, *Tefsir-i Aftab*, s.247.

öyküsü başka bir öyküdür. Varlığının sırrı bizim bilgimizin çok ötesindedir.¹

O yolculukta dır, yüzlerce kalp kervanı onunla birliktedir.

Ey Rabbim! Her neredeyse onu güvenle kuru!²

1- Doğa bilim açısından uzun yaşam üzerine incelemeler konusunda bk. Şehid Paknejad, *"Evvelin Danişgâh ve Ahirin Peyamber"* (=İlk Üniversite ve Son Peygamber), c.2; Muhammed Rıza hekimi, *Horşid-i Mağrib* (=Batıdan Doğan Güneş), 10. bölüm.

2- Hafız Şirazi.

Gaybet Döneminde Görevlerimiz

Acaba İmam-ı Zaman'ın gizlilik döneminde herhangi bir sorumluluğumuz var mı? Varsa nedir? Bu soru eskiden beri sorulmaktadır. Hatta bazı Ehlibeyt İmamları'ndan bile sorulmuş, onlar da gizlilik döneminde Şiîlerin yapmaları gerekenler hakkında bazı noktaları açıklamışlardır. Daha önce "kurtuluşu beklemek" konusunda yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı gibi "gaybet dönemi" gevşeklik ve sorumsuzluk dönemi değildir. İlk görev, İmam'ın varlığına, imametine ve ona itaat etmenin gerekliliğine inanmada **kararlı olmaktır**. Gaybet döneminde bir kısım insanlar şüpheye düşmüşlerdir. Ancak "bu inancı korumak" bir sorumluluktur.

Ümitli olmak ise bir başka görevdir. Gizlilik döneminin uzun sürmesi, zorluklar, düşmanların çokluğu ve kötülüklerin yaygınlaşması bekleyişte olanları ümitsizliğe düşürmemelidir. **Sabretmek** bu dönemin başka bir sorumluluğudur. **Kurtuluşu beklemek** de ayrı bir görevdir.¹ Dine bağlı olmak, Allah'a ibadet etmek ve dinde gevşek davranmamak bekleyişte olanların diğer görevleridir. İmam Cafer Sâdık (a.s.) buyurdu ki:

Allah'a andolsun ki gizlilik ve batıl yönetimler döneminde Allah'a ibadet etmeniz daha üstündür.²

1- İmam Askerî (a.s.): "Ve aleykum bi's-sabr ve intizari'l-ferac" Yani "Sabredip kurtuluşu beklemelisiniz." (Safi Golpeygânî, *Muntaha-bu'l-Eser*, s.234)

2- Kâmil Süleyman, *Yevmu'l-Halâs*, s.234.

Muhaliflerin sataşmalarına, kınamalarına ve alaylı sözlerine **tahammül etmek** de bir görevdir. Bekleyište olanlara şöyle denecektir: "Eğer doğru sözlü iseniz Allah'tan verilen söz ne zaman gerçekleşecek? Gaib İmam ne zaman ortaya çıkacaktır?" Bu ve benzeri sözler, bazı insanların inancını sarsabilir. İmam Hüseyin (a.s.) bu konuda şöyle buyurur:

Her kim onun gizlilik döneminde incitici sözlere ve yalanlayıcı ifadelere sabreder ve imanını yitirmezse, Rasulullah ile birlikte cihada çıkmış gibi olur.¹

Bu dönemde Şiîlerin diğer bir görevi de onun zuhuru/ortaya çıkması için **dua etmektir**.

Açıktır ki bu istek topluca ve tek başına ibadetlerde yapılıncı bu durum onunla görüşme aşkını artırır, "zuhur zamanı"na uygun davranışlara sahip olmamızı sağlar. Allah da uygun görürse dualarımızı kabul eder. Müslümanların işlerinde gelişme sağlanır. Bu hususa İmam Mehdi'nin (a.c) kendi özel vekili Muhammed b. Osman'a yazdığı mektupta değinilmiştir. Mektupta şöyle geçer:

Kurtuluşun çabuk gerçekleşmesi için dua edin, çünkü bu sizin için de özgürlük ve kurtuluştur.²

İmam Musa Kâzım'dan (a.s.) gelen başka bir hadiste yararlanlarına şu öğüt verilmiştir:

Hazret-i Mehdi'nin (a.c) gaybeti döneminde hem Ehlibeyt'in sevgisi ipine sarılınsınlar, hem de bu hanedanın sevgisinde ve düşmanlarından nefret edip uzak durmakta kararlılık göstereyinler.³

Bu hadis bir başka sorumluluğumuzu açıklıyor. Diğer bir sorumluluk da Allah'ı, Peygamber'i ve İmam'ı tanımak için dua etmektir. İmam Cafer Sâdık'ın (a.s.) Zürare'ye öğ-

1- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.51, s.133.

2- Safi Golpeygani, *Muntahabu'l-Eser*, s.268.

3- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.51, s.123.

rettiği duada¹ Allah'tan kendisini, peygamberini ve imamımızı bize tanıtmasını istiyoruz. "Eğer bize imamızı tanıtmazsan dinden saparsın." deniliyor. Bu dua Allah'ın Hücetlerini, özellikle İmam-ı Zaman'ı kapsamlı, açık ve ispatlı bir şekilde tanımanın önemini vurguluyor. Hadislerde yapılan araştırmalara göre yukarıda değinilen hususlardan başka gaybet döneminde Şiîlerin diğer görevleri de şunlardır:

Zalim yönetimlerin idaresi altında iken zorbalara teslim olmamak.

Kötülüğün yaygınlaştığı ortamlarda günah ve fesatlara bulaşmamak.

Günah ve kötülüklerin artmasından dolayı ıslah etmekten ümitsizliğe düşmemek.

Din yolunda haktan yana olmada ve sorunlar karşısında direnmek.

Mehdi'yi (a.c) bekleme aşk ve heyecanını sürdürmek, onun kutlu ismini ve anısını hep canlı tutmak.

O kurtarıcının zuhurunun gerçekleşmesi için her zaman hazırlıklı olmak ve her an beklemek.²

Kaim unvanını duyduğunda saygı ve hazır olduğunu ifade etmek için ayağa kalkmak.

Kendini takvalı olmaya ve kanaatkârlığa -ki yaranlarının özelliklerindendir- alıştırmak.

"Dostları sevmek, düşmanları sevmemek" görevini unutmamak.

1- "Allahumme arrifni nefsek..." Yani; Allah'ım, bana kendini tanı. (age. c.52, s.146).

2- Dualarımızın birinde şöyle deriz: "Allahumme kema cealte kalbi bi-zikrihi ma'muran, fec'al silahi bi-nusratihî meşhuran." Yani: "Allah'ım, kalbimi onu anmakla mamur kıldığın gibi silahımı da ona yardım etmem için hazırla!" (*Mefatihü'l-Cinan*, Ziyarat-i İmam-i Zaman).

"İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak" görevini terk etmemek.

Ona asker olmak ve onun yolunda savaşmak için hazır olmak.¹

Din bilginlerinin inanç esaslarını koruması ve şüpheleri giderip bidatleri ortadan kaldırmaları.

Ehlibeyt dostları arasında sevgi, dayanışma ve dert ortaklığını pekiştirmek.

Sürekli olarak Ehlibeyt İmamları'nın çizgisini izlemek ve bu yoldan ayrılmamak.

Kendini geceleri ve gündüzleri zor, çok çetin ve yoğun çaba gerektirecek olan zuhur dönemi için hazır tutmak.

İmam'ın zuhuru ve evrensel dünya devletini kurması için fikrî, kültürel, psikolojik ve sosyal alt yapıyı hazırlamak.²

Gaybet döneminin bu yükümlülükleri, Hazret-i Mehdi'nin (a.c) gerçek dostlarının ve bekleyenlerinin özelliklerini bizlere göstermektedir. Gerçek muntazırlar (bekleyişte olanlar), silahını kuşanmış, cihadı ve şehit olmayı arzulayan kimselerdir. "Kararlılık" onların özelliğidir. "İman" ve "tevekkül" dayandıkları kaledir.

Onun dost ve yardımcılarını daha fazla velayete bağlı ve hak hükümeti destekleyen ve kefen kuşanmışlar arasında görmek mümkündür; sessizliği tercih eden, ilgisiz, keyfine düşkün ve şehit olmaktan korkanlar arasında değil.

1- Buna dayanarak eski dönemlerde bazı Şiîler, evlerinde silah bulundururlardı. Cuma sabahları ata binip şehrin dışına çıkar, İmam Mehdi'den (a.c) yardım istemek amacıyla seslenirlerdi. Cuma günleri onun zuhurunu bekler, bu inançla onun gelişi yolunda yardım ve cihad ameline kendilerini hazır tutarlardı.

2- Hz. Resulullah (s.a.a.), önceden haber vermiş ve şöyle buyurmuştur: "Yahrucu unasin mine'l-maşriqi, feyuvattune li'l-Mehdi sultaneh." Yani; "Doğudan bir topluluk kıyam edecek ve Mehdi hükümetine zemin hazırlayacaktır." (*Biharu'l-Envar*, c.51, s.87).

Kıyam gecesinde, yardan izler var,
O gece aşğın yüreğinde meşguliyet var.
Siper ile çöller arasında
Gönüllü savaşçının buluşma randevusu var.¹

Gaybet döneminde tertemiz kalp, dirençli irade, coşku-
lu ve âşık gönülleriyle gençlerin sorumluluğı daha çok ve
daha ağırdır.

Yasemen, sevgili çehrem gel,
Gül bahçesinde sevinç var.
Bu garip zamanda bir arkadaş yok,
Seni anmak kalplerin arkadaşlığıdır gel.
Senin yoluna ayak diredik ey dost,
Başımızı feda etmeye hazırız gel.
Gönlün yalnız kaldığı gecenin kandili!
Sensiz her gece en uzun gecedir, gel.²

1- Yazar'ın "Besici" adlı şiirinden.

2- Zuhre Narenci.

Zuhuru Beklemek

*Dediler ki artık güllerin kalbinde ümit kalmadı
Gece, kelebeklerin ruhunu bizim sokaktan aldı.
Ama sen, güzel bir günde doğudan gelmelisin,
Sokakların karanlığını bir gün, aydınlatmalısın.¹*

Müslümanların, Hakk'ın izleyicilerinin, Allah'a, kıyame-
te ve Ehlibeyt'e gerçekten inananların konumu beğenilen bir
durumda değildir. Hak cephesi mazlum ve sığınaksızdır.
Yüzyıllardır bu durum devam etmektedir. Dualarımızdan
birinde² Allah'ın huzurunda sıkıntımızı dile getirirken şöyle
diyoruz: **"Peygamberimiz aramızda değil ve İmam-ı Zaman
(a.c) gaybettedir."** Zamanın şartları iç açıcı değil. Fitneler bizi
kuşatmış, düşmanlar aleyhimizde el ele vermiş durumdalar.
Onlar çok, bizim sayımız ise az. Allah'tan zafer, huzur,
Hakk'ın hâkimiyeti ve İmam-ı Zaman'ın (a.c) zuhurunu isti-
yoruz ki bu sıkıntı ve darlıktan çıkıp kurtuluşa erişelim.

"Zuhuru beklemek", İmam-ı Zaman'ın (a.c) ortaya çık-
acağı günü beklemektir. Hak ve adaletin hâkim olduğu dö-
nemdir. Müminler onur ve iktidar sahibi olacaklar. Zalimler,
bozguncular ve günahkârlar alçalacak ve yok olacaklardır.
Gerçek Müslüman bu dönemi heyecanla beklemelidir. Onun

1- Şahin Rehnuma

2- "Allahumme inna neşkû ileyke fakde nebiyyina ve ğaybete
imamina ve..." Yani; "Allah'ım, derdimizi sana açıyoruz ki Peygamberi-
mizi yitirdik ve İmamımız da aramızda değil ve..." (*Mefatihü'l-Ci-
nan*, İmam-ı Zaman'ın (ac.) Gaybetinde Okunan Dua)

için kendisini hazırlıklı tutmalıdır. Gizlilik döneminde en iyi amellerden biri "zuhur"u beklemektir.¹ Pek çok kaynaklarda buna ek olarak "O sevgilinin ortaya çıkması (zuhuru) için dua ediniz ve Allah'tan zuhur için ortam hazırlamasını isteyin."² diye tavsiye edilmiştir.

Zuhur ortamının bir bölümünü, bekleyenler sağlamalıdır. Hazret'in ortaya çıkışını engelleyen sebepleri toplumdan ve kendi hayatımızdan gidermeliyiz. Bu çeşit yapıcı çabalar hazırlık ve başlangıç hareketleri adıyla dualarda ve dinî kaynaklarda yer almıştır. Bu anlamda ki bekleyiş; harekete geçme, faaliyet gösterme ve mücadele etmek için bir etkidir. Bekleyişte olan insan; toplumun durumunu, İslâm'ın ve Hakk'ın takipçilerinin lehine değiştirmek için çaba harcar ve kendisini olgunlaştırmak için gayret gösterir. Bekleyişte hem kendisini, hem de toplumu düzeltme gizlidir. Bazı düşünürlere göre beklemek demek, muhalefet yolu demektir. Böyle olunca "zuhuru beklemek" sorumluluk, sözünde durmak, yükümlülük altına girmektir.

Mevcut şartları, istenen ortama doğru değiştirmektir. Şu içinde bulunduğumuz ortam beğenilen bir durum değildir. Toplumun ve halkın bundan daha iyi olması gerekir ki İmam'la görüşmek liyakatine ve zuhur döneminin özelliklerine erişilsin.

Bir kısım düşünür İmam Mehdi'yi (a.c) bekleyişi iki grupta değerlendirir. Buna "olumlu bekleyiş" ve "olumsuz bekleyiş" demişlerdir. Bu doğru bir değerlendirmedir de.

İlki "olumsuz/pasif bekleyiş"tir. Bir kısım bekleyişte olanlar, her şeyden el etek çekmiş, hiç bir hazırlık ve faaliyet

1- Hz. Resulullah (s.a.a): "Efdalu'l-ibadeti intizaru'l-ferac." Yani; İbadetlerin efdali zuhuru beklemektir." (*Biharu'l-Envar*, c.52, s.125)

2- "Eksiru'd-duae bi-ta'cili'l-feraci fe-inne fi zalike feracekum." Yani; "Zuhurun çabuk gerçekleşmesi için dua edin. Çünkü sizin kurtuluşunuz bundadır." (Safi Golpaygani, *Muntahabu'l-Eser*, s.268)

göstermemekte, tembel tembel beklemekte ki İmam Mehdi (a.c) gelsin ve dünyayı düzeltsin. Bu görüş gaybet döneminde bekleyişte olan müminin görev ve sorumluluklarından söz eden hadis-i şeriflerle çalışmaktadır. "Olumlu/aktif bekleyiş" ise, muntazırın (bekleyişte olanın) arzulanan iyi konuma erişmek için çaba harcaması ve boş durmamasıdır.

Misafirini bekleyen ev sahibi aklını ve fikrini bu yönde çalıştırır, evini özenle hazırlar. Onun için en uygun ortamı sağlar. Bir ıslah ediciyi bekleyen kimse hem kendisini, hem toplumunu düzeltmeli, bu tür hareketlere destek vermelidir.

Hadis kaynaklarımızda şunu görüyoruz:

Bir ok ile de olsa Hazret-i Mehdi'nin (a.c) gelişi için kendinizi hazırlayın.¹

Bu durum, gerçek ve aktif bekleyiş gün ışığı gibi açıklamaktadır. Aktif bekleyiş, pasif ve uyuşuk bekleyişten farklıdır. Böyle bir bekleyiş en üstün ibadetlerdendir.

Hadis-i şerifte :**"Bizim emrimizi bekleyen kimse, Allah yolunda cihat edip kana bulanmış kimse gibidir."**² buyrulur.

Böyle bir bekleyişte, salih amel işlemek, kendisinin ve toplumun imanını korumanın, kutsal değerleri ve Allah'ın hükümlerini gözetmenin yanı sıra cihat ve şehadet sevabı kazandırır.

Muntazır kişi de zuhurun alt yapısını oluşturur. Diğer bir deyişle "Bekleyiş; hazırlık yapmaktır. Yoksa kuru bir arzu değildir." Üstat Muhammed Rıza Hekimi bu konuda şöyle der:

1- İmam Cafer Sâdık (a.s.): "Li-yuiddenne ehadukum li-huruci'l-Kaimi velev sehmen..." Yani: "Bir ok ile de olsa Kaim'in kıyamı için her biriniz hazır olsun." (*Biharu'l-Envar*, c.52, s. 366)

2- İmam Ali (a.s.): "el-muntaziru li-emrina ke'l-muteşahhiti bi-demihi fi sebilillah." Yani; "Bizim emrimizi bekleyenler Allah yolunda cihad edip kana bulanmış kimse gibidirler." (age. c.52, s.123)

Genel ve sürekli hazırlık, bekleyişin temelidir. Bekleyişin İslâmî bekleyiş olması için bu bekleyişin özünü bilmek gerekir. Plânlı yapıcı olmalıdır. Tembel ve boş vermiş olmamalıdır.

Bekleyiş; büyük bir olay ve çok önemli bir harekettir. Hepimiz biliyoruz ki beklenen Mehdi'nin (a.c) ortaya çıkması, kurtuluşun gerçekleşmesi, büyük fetih, çok büyük ve çok önemli bir olaydır. Bu ise adaletin her yerde uygulanması, Hakk'ın yayılması ve yerleşmesidir. Şîî bu büyük emri ve olayı bekleyendir. Şîî kendisini büyük bir hedef için hazırlayandır.¹

Bu şekilde adalet sabahını beklemek ne şirindir!

Rüzgârın geçiş yolunda ağaç ve taş gibi,
Senin gelişini bekliyoruz.
Yarın Nur Şehri'ne geleceksin,
Köy yolundan, güneş yolundan.
Düşmana kükreyen sel gibi,
Ama bize ılık bir ırmağın şefkatiyle
Davranacaksın.²

1- Muhammed Rıza Hekimi, *Horşîd-i Mağrib* (=Batıdan Doğan Güneş), s.366.

2- Selman Herati.

O Nerededir?

*Her ne kadar Senden uzak olsak da
Senin yanında olduğumuzu hissediyoruz.
Vakit geldi artık, neredesin?
Seni beklemekteyiz.¹*

Her ne kadar gözlerden gizli olsa ve görülme de, onun bir yeri ve meskeni vardır. İmam-ı Zaman'ın memleketi ve evi neresidir?

İmam-ı Zaman çocukluk döneminde de "yarı gizli" idi. Sosyal ortam ve düşman korkusu nedeniyle İmam Hasan Askerî (a.s), onu halktan gizliyordu. Beş altı yaşındayken babasının vefatına kadar süren zaman içinde çok az insan, onu gördü ve tanıdı. O dönemde Samerra şehrinde, babasının evinde olduğuna yahut Medine'ye götürüldüğüne ya da bir başka yere götürüldüğüne dair değişik görüşler var. İmam Hasan Askerî'nin (a.s.) şehadetinden sonra İmam-ı Zaman, "kısa gizlilik dönemi"nde idi. Samerra'daki mübarek mahzenden gizliliğe çekilmesinden sonra artık halkın geneli onun yerini bilmiyordu. O halkın arasında, tanınmayacak şekilde gizlice yaşıyordu. Onun vekilleri onunla sevenleri arasında iletişimi sağlıyorlardı. Hicrî 329 yılından sonra "uzun gizlilik dönemi"nin başlamasıyla o, halkın arasında ama normal koşullar dışında yaşıyordu. Gözlerden uzak olup perde arkasından ışık saçması, bulut arkasındaki güneşin durumu gibiydi.

1- Şahin Rehnuma.

Şimdi o nerede? Acaba belli bir yerde gizli mi yaşıyor? Yoksa halkın arasında tanınmayacak şekilde yaşayıp her yere gidiyor mu?

Kaynaklarımızda bu konuda herhangi bir bilgiye rastlamıyoruz. Bazı kimseler onun Medine'de yaşadığına inanıyor. Bir kısım insan da onun Medine yakınlarındaki **Radva** dağında yaşadığını söylüyor. Bir başka görüş sahipleri de Mekke'de "**Zîtuva**" denen yerde yaşadığını söyleseler de kaynaklarımızın çoğu onun toplum içinde halk ile beraber yaşadığını yazar.

O adalarda, denizlerde, dağlarda ve uzak çöllerde değil, halkla birlikte oturup kalkmakta ama insanlar onu tanımamaktadır. Elbette ki değişik bölgelere gitmekte, farklı insanların yanına uğramaktadır ve sıkıntıda olanlara yardım ulaştırmaktadır. "Nudbe" duasında da geçtiği gibi anılan tüm yerler, onun yerinin belli olmadığını ifade ediyor.¹ Zaten gizlilik felsefesinin sırrı da bunu gerekli kılıyor. Böylece onun yerini hiç kimse bilmesin ki tehlike ve saldırılardan güvende kalsın. Sürekli belli bir yerde kalırsa onu tanırlar. Tek çare olarak değişik yerlere, değişik şehirlere tanınmayacak şekilde uğraması gerekiyor. Allah'ın gücüyle öyle bir durum olacak ki onu görenler, onunla karşılaşanlar bile onun Mehdi (a.c) olduğunu bilmeyeceklerdir.

Ama onun bu gizli ve tanınmaz hâldeki yaşamında eşinin ve çocuklarının var olduğunu düşünmek mantıklı değildir. Eğer o, eş ve çocuklara sahip olsaydı, her yıl çocukla-

1- Nudbe duasındaki şu cümle "Leyte şî'ri eyne'stekarrat bike'n-neva, bel eyyu arzin tuqilluke ev sera, e-bi Radva ev gayriha ev Zîtuva..." Yani; "Keşke senin nerede ikamet ettiğini veya hangi toprağın seni üzerinde taşıdığını bilseydim. Acaba **Radva** dağında mısın, yoksa başka bir yerde, Tur Dağı'nın eteğindeki **Tuva Vadisi**'nde misin?" Burarlardan bir kısım yerlere işaret etmekte, ama yine de onun yerinin belli olmadığını bildirmektedir.

rının çoğalmasi gerekirdi. Çocukları da anne ve babalarını tanırlardı. Normalde onun eş ve çoluk-çocuk sahibi olması kabul edilemez. Aynı şekilde gizliliğini de sürdüremez.

Kaynaklarımızda onun evliliğine ve hanımının olduğuna dair herhangi bir açık kanıt rastlanmaz. Buna göre Hazret-i Mehdi'nin (a.c) uzak bir adada tanınmayacak bir şekilde hanımı, çocukları ve yakınlarıyla birlikte yaşadığını düşünmemize de gerek yoktur. Bir grup kimse kendi aklınca şu düşünceleri taşımaktadır: O, çocuklarıyla beraber "Yeşil Ada" denen gizemli bir adaya uğruyor. Bazı kimseler de "Bermuda Üçgeni" bölgesini İmam-ı Zaman'ın yaşadığı gizemli ada olarak tarif ediyorlar. Bu kesinlikle kabul edilemez.

Araştırmacı bilginler "Yeşil Ada"nın bir efsane olduğunu söylerler. Bu söylentiye, çelişkilerle dolu olması, asılsız konular içermesi ve kanıttan yoksun olması nedeniyle dayanaksız ve güvenilmez olarak nitelerler.¹

Allame Meclisi, bu destan için *Biharul-Envar*'da ayrı bir bölüm açmış, bunun saygın hiçbir kitapta yer almadığını vurgulamıştır. Büyük bilgin Allame Bozorg Tahranî de onu hayali ve romantik bir destan olarak nitelemektedir.² Bu hikâye maalesef hicrî 6. yüzyılda kitaplara girebilmiştir.

Her durumda onun özel ve belli bir yeri olduğunu söyleyemeyiz. Ama gaybeti konusunda hiçbir şüphe yoktur. O her zaman hazırdır. Hiç bir tarihte onun gaybetine benzer, kalpleri ve düşünceleri kuşatan bir hazır oluşa rastlanamaz. Onun adı her yerde, herkesin dilinde, her durumda, program ve anma merasimlerinde anılmaktadır. Törenler onun adıyla açılır, onun adıyla kapanır. Sürekli olarak onun adı ve sevgisi; üzüntülerde, sevinçlerde, yolculukta, yolculuk

1- Bu konu için bk. *Cezîre-i Hazrâ Der Terazûy-i Nagd* (=Yeşil Ada Eleştiri Masasında), Seyyid Cafer Murtaza. Bu eseri Muhammed Si-pehri Farsça'ya tercüme etmiştir.

2- Aga Bozorg-i Tahrânî, *ez-Zeria*, c.5, s.108.

dışında, namazın kunutunda, kıyamında, salâvat ve selâmlarda, yas ve şenliklerde, gaybetinde ve gelişinde gönülleri aydınlatmaktadır. Her ne kadar biz onu görmeye layık olmasak da o bizleri görmektedir. Yaptığımız işlerden haberdardır. Eğer temiz ve dürüst olursak sevenleriyle birlikte biz de iyilik ve yardımını görürüz. Samimi dostlarına ve onunla görüşmeye layık olanlara kendisini gösterir.¹

Sokak sokak dolaştım, senden bir iz bulmak için
Ev ev dolaşıp sordum, senden bir iz bulmak için
Hasretinle çeşme çeşme gözyaşı döktüm
Ağlayarak sevindim, senden bir iz bulmak için
Muhabbet ülkesini, tanıdık şehri gezdim
Her yerde nur gördüm, senden bir iz bulmak için
Kâse kâse kan içtim, yürek yarasını gizledim
Ne laleler kokladım, senden bir iz bulmak için
Bağlardan bostanlardan, bütün gülistanlardan
Deste deste gül biçtim, senden bir iz bulmak için
Ey yeşerişin bahanesi, ey aşkımın baharı
An be an yeşerdim, senden bir iz bulmak için.²

1- Bu konuda "Onunla buluşmak" bölümünde daha fazla bilgi verilmiştir.

2- Hasan Gaffari.

Onunla Buluşmak

*Duygu defterimizi doldurmuşuz,
Halis sözcüklerle bahara ses vererek.
Seni görmek için ey gül beklemekteyiz,
Baharın açılmış penceresinde oturmuşuz.¹*

En zevk verici konulardan biri İmam-ı Zaman'ı (a.c) görmek ve onunla konuşmaktır. Acaba onunla görüşmek mümkün müdür? Şimdiye kadar onu gören oldu mu? Onu görebilmenin koşulu nedir? Onu ziyaret etmek için neler yapabiliriz? Acaba onu gördüğünü iddia edenler doğru mu söylüyor? Görüştüğünü iddia eden herkesi kabul etmek gerekir mi?

Bu ve benzeri sorular, İmam'ın âşıklarının ve bekleyenlerinin zihnini meşgul etmektedir. "Görüşme Arzusu", Vaad edilen İmam'ın yolunu gözleyen bağlıların en önemli arzularından biridir.

Hiç şüphe yok ki onu küçük yaşlarında iken saygıdeğer babasının yanında görenler olmuştu. İmam Hasan Askerî (a.s) izleyicilerine onu Allah'ın Hüccet'i ve kendisinden sonra onların İmam'ı olarak tanıtmıştı. Kısa gaybet döneminde onun yanına dört özel vekil gidiyordu. Bu görüşmelerinde ondan mektup alıp veriyorlardı.

Bu görüşmelerle kendi takipçilerinin fikri ve sosyal sorunları çözümleniyordu. Ayrıca bağlılarından ve dostla-

1- Ali Muhammed Mesiha.

rından olan başka samimi kimseler de (Ali İbn Mehziyar gibi) onu görmüşlerdir. Söz konusu olan uzun gaybet dönemidir. Bu dönemde onu görebilmek mümkündür. Gösterilen örnekler dışında da bir kısım kimseler yine bu şerefe ermişlerdir.

Bazı kimselerin onu gördüğü ama tanımadığı söylenmektedir. Kimisi de görüştüktan sonra o kişinin Hazret-i Mehdi (a.c) olduğunu anlıyor. Bazı kimseler ise onunla karşılaştıkları hâlde farkında değillerdir. Kimileri de görür görmez onu tanıyor. Görüp de tanıyanlar görüşmek, konuşmak ve sohbet edip yararlanmak şerefine erenlerdir ki bunların sayısı çok azdır. Çünkü bu çok büyük bir şeref ve özel bir buluşma niteliğindedir. Onunla sohbet etmek ancak çok temiz yaşantısı olan, yüce ahlâklı ve üstün takva sahibi kimselere nasip olabilir. Tabii ki Hazret'in kendisi de uygun görürse birilerine görünür ya da onu yanına davet eder.

Bu kadar uzun zaman içerisinde pek çok kimse onunla görüşebildi. Yazarlar bunların bir kısmını kitaplarına kaydetmişlerdir.

Görüşme şerefine erişenler değişik kesimlerden insanlardı. Bunlar hem büyük seçkin bilginler, hem de normal halktan olan dürüst davranışlı ve temiz insanlardı. Şeyh Tabersi *A'lamu'l-Vera* adlı kitabında, Hacı Nuri *en-Nec-mu's-Sakib* ve *Cennetu'l-Me'va* adlı eserlerinde, Allame Meclisi *Biharu'l Envar* (c.52) ve *Daru's-Selâm* adlı eserlerinde ve başkaları çeşitli eserlerinde pek çok görüşmeyi aktarmışlardır.

Bu görüşmeler sırasında meydana gelen mucize ve kerametleri de kaydetmişlerdir.¹ Seyyid İbn Tavis, Allame

1- Merhum Muhaddis Kummi *Mefatihü'l-Cinan ve Munteha'l-Amal* adlı eserinde bu konuda pek çok yaşanmış olayı aktarmıştır.

Hillî, Seyyid Bahru'l-Ulum, Mukaddes Erdebilî, Mirza Mehdi Isfahanî... gibi büyük ilim ve irfan ehlinin İmam Mehdi (a.c) ile görüşmeleri bilinen bir gerçek olup kitaplarda kayıtlıdır. Farsça yazılmış eserlerde de yaşanmış olayların bir kısmı anlatılmaktadır. Bunları okumak yanık yüreklere su serpiyor, kalplere huzur bağışlıyor ve imanı pekiştiriyor.

Ancak çok önemli bir noktayı gözden kaçırmamak gerekir. Şöyle ki; bir kısım art niyetli kişiler değişik nedenlerle yalan iddialarda bulunup onu ya rüyalarında ya da uyanık hâldeyken gördüklerini söylerler. Bu tür hikâyeleri anlatıp etrafa yayarlar. Böylece bir gerçeği çeşitli yalan ve hurafelerle karıştırırlar. Bu gayr-ı ciddi işler ve dikkatsizlikler sonucu daha çok hurafe, uyduruk haberler ve bozuk inançlar yayılarak düşmanın eline alay edecekleri araçlar veriliyor. Zaten düzenbazlar sürekli olarak asılsız hikâyelerle halkı aldatmak için fırsat kolluyorlar ki amaçlarına ulaşsınlar.

Allah'ın hücceti (a.c) ile görüşmek, Allah'ın rahmet kulu ile sohbet etmek öyle kolay değildir ki her önüne gelen böyle bir iddiayla ortaya atılsın. Sonra da halkı etrafına toplasın. Onu görüşmüş pek çok büyük âlim, bu görüşmesini bir "kutlu sır" olarak saklı tutmuşlardır. Onu yaymaya gönülleri razı olmamıştır. Özel birilerine aktarmışlarsa da onlardan kendileri sağ oldukları sürece başkalarına söylemeyeceklerine ve bu sırrı açıklamayacaklarına dair söz almışlardır.

Kime Hakk'ın sırrını öğretilerse

Mühürleyip ağzına dikiş atılır.

Bu bir pazarlama eşyası değil ki pazar pazar gezdirilsin. Şu kadar var ki görüşmenin gerçekleştiğini inkâr etmiyoruz. Ancak pek çok uydurulmuş hikâyeleri ise kabul etmemiz mümkün değil. Saflık göstererek bunlara inanmak doğru olmaz. Bu çeşit iddialarla çevresine kalabalıkları toplamayı becerenler de az değildir. Bu tür yalanları uyduran kimseler

tutuklanıp cezalandırılmıştır. Halkın kutsal değerleriyle hiç kimse oynayamaz, rüya ve hurafeleri yaygınlaştıramaz.

Onu görmek mümkündür. Ama "Kim bir haberi aldıysa ikinci defa haber getirmedir." O mevla ile görüşme mutluluğuna eren pek çok kimse, meşhur olmaktan sakınmış ya da yalanlanmaktan korkmuş veya bazı zayıf inançlıların inanamama tehlikesinden endişelenerek ağızlarına sessizlik mühürü vurmuş ve söylememişlerdir. Bu görüşmenin gerçekleşmesi her yerde mümkündür. Belli bir yer, cami veya şehirde olması şart değildir.

Buna göre gaybet döneminde İmam-ı Zaman (a.c) ile buluşmak, görüşmesinden faydalanmak mümkündür. Ancak günahlardan uzak ve takvalı bir yaşam ile birlikte temiz bir kalbe sahip olmak gerekir. Hazret'le tevessül etmek de faydalıdır. Ayrıca Cenab-ı Allah'tan önemli bir istek adı altında onu görmeyi istemek diğer bir yoldur. Tabii bu demek değildir ki, onu görmeyi arzulayanlar, temiz ve takvalı kimseler, ya da Necef'teki Mescid-i Sehle'ye, Kum'daki Cemkeran Mescidi'ne uğrayan herkes yahut da tevessülde bulunanların tümü, hatta Arafat'ta onu araştırıp soran hacıların hepsi, mutlaka onunla görüşmeyi gerçekleştirecektir.

Bütün bu sayılan nitelikler olabilecek koşullardır. Yoksa kesin koşullar değildir. Konunun anlaşılması için şu örneği verelim: Sporun insan sağlığı üzerinde çok önemli rolü vardır. Ama bunun anlamı, "spor yapanlar asla hastalanmazlar!" demek değildir.

Aşk, temiz kalplilik, dikkatlilik ve istek, bizden yana olması gerekenlerdir; ama görüşmenin gerekliliği, uygun düşüp düşmeyeceği onun bileceği işittir. Öyle olmasa kim onu görmek, onunla görüşmek ve onun Cemali'nin bahçesinden gül devşirmek istemez ki!

Sen Mehdi, hadi ve hidayetçisin

Ey can-ı cihan, ey ümid-i insan!

Kavuşmanın tadını alamaz,
Ayrılık acısını tatmayan.
Sabır sermayemiz çok az kaldı,
Ayrılığının hüznü ise çoğaldı.
Ey canlar Canı artık daha fazla
Ayrılık ateşinde bizi yakma
Gel otur, iyilik yolunda bizi
Misafir sofrana kabul buyur.¹

1- Yazara aittir.

Yalancılar ve Sahte Mehdiler

*Güzel ahlâkta ve vefalı olmada hiç kimse bizim
yârimize erişemez,
Bu sözümüzü yalanlayacak hiç kimse çıkamaz.
Her ne kadar dalkavuklar cilvelerle gelmişlerse de
Hiç kimse iyilik ve tatlılıkta yârimize erişemez.¹*

Her zaman değerli eşyaların sahtesi de olmuştur. Sahte altın, sahte para basımı, sahte senet ve sahte belge düzenleme gibi. Tarih boyunca, bazılarının cahilliklerini/safılık-rını ve halkın dini inançlarını kötüye kullanarak peygamberlik iddia edip halkı aldatan kişiler olmuştur.

Mehdilik adına da benzeri temelsiz iddialarda bulunanlar az veya çok ortaya çıkmıştır. Bazıları kendilerini İmam ile halk arasında aracı olarak tanıtmışlardır. Buna bir kısım cahil halk inanınca bir adım daha öteye giderek kendilerinin Mehdi olduklarını iddia etmişler, bir bölük halkı doğru yoldan saptırmışlardır. Düşmanlar da İslâm ümmeti arasında ayrılık çıkarmak için bu odakları desteklemişlerdir. (Bu yalancı batıl gruba en iyi örnek olarak Bahaîleri gösterebiliriz). Böylece "Beklenen o Mehdi biziz ve ortaya çıktık." deyip, gaib İmam'ı (a.c) bekleyen bir kısım Müslümanı arkalarına taktılar.

"Bahaî" ve "Kadıyanî" grupları İngilizlerin iğrenç politikalarının ürünüdür.

1- Hafız Şirazi.

Birincisi İran'da, ikincisi ise Afrika'da olan bu iki sapık mezhep büyük bir kitleyi kendi yanlış yollarına çekebilmiştir. Bunların kurucuları (Ali Muhammed Bab ve Gulam Ahmet Kadiyanî) yabancıların uşaklarıydılar.

"**Seyit Ahmet Hindî**" de yalancı müddeilerden biriydi. Hicrî 1243 yılında Hindistan'da Mehdilik iddiasında bulundu. Yine "**Muhammed b. Ali Senusi**" hicrî 13. yüzyılda Ceza-yir'de ve Libya'da böyle bir iddiada bulundu. "**Mehdi Sudanî**" bir başka Mehdilik iddiasında bulunan kişiydi. Büyük bir kitleyi aldatıp peşine taktı. Hicrî 1308'de öldü.

İslâm tarihinde bu tür olaylar çokça ortaya çıkmıştır. İbret alıp ders çıkarmak gerekir. İleri görüşlü Müslümanlar bu olaylardan ders çıkarmalı ve her iddiayı öyle kolayca kabul etmemelidir. Din ve inanç adına ileri atılan kötü niyetlileri tanımalıdır. İngiltere, Bahaîliğin kurucusu "Ali Muhammed Bab"ı destekliyordu. Yine onun yerine geçen Hüseyin Ali Bahaî baskı gördüğünde Rus elçiliğine sığınmıştı. Bugün ise Amerika ve İsrail, Bahaîlerin en büyük destekçisidirler. İmam Mehdi (a.c) aşığı günümüz gençleri için bu gelişmelerde dersler ve ibretler vardır.

Genellikle bu çeşit iddiaların ve grupların ortaya çıkışı çıkar amaçlıdır. Bu iğrenç plânlar yeni değildir. İmam-ı Zaman'ın gaybet-i suğra döneminde, 69 yıllık sürenin bitimine yakın bir zamanda bazı çıkar çevreleri, mal-mülk, mevki-makam elde etmek amacıyla kendilerini İmam-ı Zaman tarafından, onun özel vekili ve elçisi olarak atandıklarını iddia ettiler. "**Şelmeğani**" de bunlardan biriydi. İmam (a.c), Hüseyin b. Ruh'a gönderdiği mektubunda onun sapkınlığını açığa çıkardı. Onu nefretle ve lânetle andı ki kimse şüpheye düşmesin ve benzer iddialara kalkışılmasın. "Ebu Dulf Kâtip" ve "Muhammed İbn Ahmed Bağdadî" de diğerleri gibi yalancı müddeilerdendi.

Temeli bencillik ve makam hırsına dayanan bu sapkın-

lık, günümüzde de zaman zaman ortaya çıkmaktadır. Bazı kimseler kendilerini zamanın imamı olarak tanıtıyorlar. Ya da onunla özel bağları olduğunu iddia ediyorlar. Ne yazık ki bir kısım saf ve cahil kimse de, bunlara inanmakta ve kandırılmaktadır. Fazla bir zaman geçmeden bunların rezilliği, yalanı ve fesadı açığa çıkıyor. Zaman zaman da bazıları çıkıp İmam-ı Zaman'ı gördüklerini iddia ediyor ve ondan emir ve direktif aldıklarını söylüyorlar. Bu yolla dikkatleri çekip bir kısım halkı kendilerine "mürit" yaparak onları İmam-ı Zaman yerine kendilerine bağlanmaya davet ediyorlar.

Bu durum, o Allah dostunu tanımamak ve onun kutlu varlığını inkâr etmektir.

Yoksa bir gönül iman ve basiretle dolu olursa âşık gönülleri, o nurlu şahsiyete bağlayan bir köprü olur, kendisini de hiç hesaba katmaz.

Sen yüzyılların seçilmişisin.
Ve ruhunun Yaratıcı'yla olan bağı
Aşkın içeriğine sığmaz.
Denizin kurumasında Musa'sın.
Azgın Nemrut'un ateşinde İbrahim.
Tarih Senin gaybetinde yorgundur.
Bu kitabın dağılmış her kırmızı sayfası,
Perişan günde toprakta atıyor.
Ama senin alnın ak ve başın dik,
Dünyanın uzun karanlığına karşı durmuşsun.
Ve... asırlar boyu sabırsızlanan halk,
Senin ardından özgürlük şiirlerini tekrarlıyor.
Ey Mehdi! Ey sözü verilmiş Adalet!
Ey kutsal önder,
Senin tatlı anılışın
Her zaman gecelerin avizesi,
Zemin ve zamanların nurudur...

Hz. Mehdi'nin (a.c) Dostları

*Ey sonsuz bahar!
Ey Allah'ın dünyamız için ayırdığı nimet!
Sensiz sokaklardan esen gurbet rüzgârı,
Ölüm kokusu getiriyor,
Yorgunluk, yılgınlık kokusu.
Sokaklar sinelerini açmış,
Can başışlayan nesim rüzgârını bekliyor.
Sokaklar sürekli senin aşışın olmuştur.¹*

Tekrar aydınlık dönem gelecektir. Muhammedî bir davet ve yeni bir cihat ile.

Ne mutlu Allah'ın Resulü'nün son vasisi, Bakiiyetullah aşkına gönüllerini rehin bırakanlara! Allah'ın zafer yardımından nasibi olanlara ve Hasan oğlu Hüccet'e dost olmakla Allah'ın hoşnutluğunu satın alanlara!

Hz. Mehdi'nin (a.c) dünya devleti dünyanın kaderini ve çehresini değiştirecek büyük bir sistem olacaktır. İmam-ı Zaman, o büyük hareketinde öyle dostlara sahip olacaktır ki bunlar "zuhur"dan önce hazır olacaklar ve Hazret'in kıyamıyla birlikte onun yardımına koşacaklar; onun çok güçlü yardımcıları olacaklardır. Tabii ki ona ve onun hareketine iman edenlerin, onun geliş yolunu gözleyenlerin ve Kaim (a.c) zuhur ettiğinde yanında yer alarak savaşacak olanların hepsi, bir anlamda Mehdi'nin (a.c) dost ve yardımcılarıdır.

1- Yazara aittir.

İştîyak,
Yemyeşil bahar gibi, her taraf canlanmış.
Bekleyiş,
Bir gonca gül gibi gönül dalında açmıştır.
Cemkeran, Nudbe'ler ve ağlayışlar,
Bekleyiş ve aşkımızın bir görüntüsüdür.

Ancak, şunu da belirtmek gerekir ki; özel olarak sözü edilen "İmam'ın ashabı/dostları", belli bir topluluktur. Onlar kimlerdir? Nereliler? Kaç kişiler ve özellikleri nelerdir? Dünyaya gelmişler mi, yoksa henüz doğmamışlar mı?

Hadis kaynaklarında onun ashabının sayısı 313'tür. Peygamber Efendimizin (s.a.a) Bedir'deki ashabının sayısı kadar.¹ Bu sayı, onun hükümetindeki yiğit komutanları, yüksek rütbeli sorumlularıdır ki hareketin bayraktarlığını omuzlanacaklardır.² Onların çoğu Arap olmayan halklardandır. Bunlar Kum, Isfahan, Talikan, Nişabur, Rey, Horasan, Ahvaz, Azerbaycan, Kazvin vs. İran şehirlerinden olduğu gibi, Mısır, Şam, Irak ve Yemen gibi Arap bölgelerinden olacaklardır.³

Bu dostların bir kısmı şayet, zuhur zamanına kadar sağ kalmayıp vefat ederlerse, o günde Allah'ın emriyle dirilecekler ve onun yardımına koşacaklardır. Firavun ailesinin Mü'mini, Musa'nın (a.s) Vasisi Yuşa', Selman-ı Farisi, Malik Eşter ve Ebu Ducane-i Ensarî bu gruptandır.⁴

Hazret-i İsa (a.s) da dördüncü gökten inecek ve Hazret'in yardımcıları arasında yer alacaktır. Şuayb b. Salih, Hazret-i Mehdi'nin bayraktarıdır. Hazret-i İmam Cafer Sâdik'in (a.s.) oğlu İsmail, Abdullah b. Şerik, Akil, Salih,

1- Şeyh Saduk, *Kemalu'd-Din*, c.2, s.672.

2- Allame Meclisi, *Biharu'l-Envar*, c.52, s.368.

3- Taberi, *Delailu'l-İmame*, s.307, Ma'rifetu Men Şahede Sahibe'z-Zaman (a.c).

4- Hürr-i Amilî, *İsbatu'l-Hudat*, c.3, s.55

Cebr b. Habur, Mufaddal b. Ömer ve Ashab-ı Kehf, onun özel dostları arasında ismi anılan şahsiyetlerdir.¹ İranlılar ise bu özel dostlar içinde en büyük kitleyi oluştururlar.

Onun yardımcıları olma şerefine erenlerin şüphesiz çok ayrıcalıklı özellikleri vardır. Kaynaklarımız bunlardan şöyle söz eder:

Onlar ileri görüşlüdürler, takvalı ve alçak gönlülüdürler. Dünya malına ilgi göstermezler, iman ve irfan sahibidirler, silahlı ıslahatçıdırlar. Geceleri abid, gündüzleri arslanırlar, (gözyaşı ve demir ile yoğrulmuşlardır).

Merhamet, şefkat, onur ve cihat ehliidirler. Çelik yürekli ve güçlü bir imana sahiptirler. Yorulmak bilmez, güçlüdürler. O kadar dayanıklıdırlar ki dağlara gönderilseler delik deşik eder yerinden sökerler. Hakka inanan, Rehber'ine itaat edip teslim olan, şehadet aşığı, Allah'a ulaşmak için can atan, tehlikelerin ve zorlukların eşiğinde yetişmiş fedakârlar, silahını kullananmış cihat ve şehadet aşığıdırlar.

Direnış onların özelliğidir. Tevekkül onların yol azığıdır. Çelik yürekli, demir iradeli, gece namazlarını kılan, kanaatkâr, her biri kırk yiğit gücünde mert insanlardır.² İmam'ın etrafını çevrelemiş, kulakları her an onun vereceğı emri beklemektedir. Allah'ın hoşnutluğunu arayan, ileri görüşlü, uyanık, bilgili, yüreğı güçlü, kulluk ve ibadete düşkün, Allah'ın sınırlarını gözeten, yiğit ve savaşçı, emre itaat eden, sadece İmam'a ait emirlere göre itaat eden,

1- Necmeddin Tabesi, *Çeşm Endazî Ez Hukûmet-i Mehdi (a.c)* (=Mehdi -a.c- Devleti'ne Bir Bakış), s.102.

2- "İnne'r-racule minhum yu'ta quvvete erbaine raculen ve inne qalbehu le-eşeddu min zuberi'l-hadid." Yani; "Onlardan her birine kırk kişinin gücü verilmiştir, kalpleriye çelikten daha dayanıklıdır." (Safi Golpeygani, *Muntahabu'l-Eser*, s.486)

fedai, sade ve kanaatkâr bir hayat yaşayan, düzenli ve arkadaşlarıyla birlik olabilen kimselerdir.

Bu özellikler Hazret-i Mehdi'nin (a.c) dostları hakkında kaynaklarımızda açıklanmış olan bilgilerdir.

İmam Cevad (a.s) buyurdular ki:

Hazret-i Kaim'in (a.c) yanında yoldaşlarının isimlerinin mühürlenip onaylanmış sayfalarda kayıtlı olduğu bir sahife vardır. Şehirleri, kıyafetleri, soyları orada yazılıdır. Silahşordurlar. Allah yolunda olmak ve O'na itaat etmek için çaba sarf ederler.¹

"Gece abid, gündüz mücahittirler." sözü pek çok yerde tekrar tekrar yazıla gelmiştir. Bu söz onların irfanî ve mücadelecî kimliğini tanıtmaktadır. İmam'ın zuhuruyla birlikte hepsi de her nerede olurlarsa olsunlar, kendilerini Mekke'ye ulaştırırlar. Böylece onun emri ile kıyam ederler.

Şık giyinmek ve düzenli olmak, elbise, şekil ve şemallerine dikkat etmek onların özelliğidir. Hz. Ali'nin (a.s.) deyişiyle:

Onları gözlerimle görüyor gibiyim; aynı renk, aynı boy, yüzleri aynı ve elbiseleri de aynı... olarak Hazret-i Mehdi'ye (a.c) biat ederler.²

Hazret-i Mehdi (a.c) zuhur ettiğinde **Rükün** ve **Makam** arasında **Kâbe**'nin yanında ayakta duracak ve dostlarını çağırarak. Onun haykırışı doğudaki ve batıdaki bütün dostlarının kulağına erişecek, onlar da hızla kendisini ona ulaştıracaklardır. Her birinin elinde bir kılıç olacaktır ki onların her birinin adı ve babalarının adı kılıçlarının üstünde yazılıdır. Hazret, cuma sabahı zuhur ettiğinde bütün dostları is-

1- Haydar Kâzımî, *Beşaretu'l-İslâm*, s.9.

2- "Ke-ennî enzuru ileyhim, ve'z-ziyyu vahidun ve'l-kaddu vahidun, ve'l-cemalu vahidun ve'l-libasu vahidun." Yani; "Onları gözlerimle görüyor gibiyim; hepsi aynı görünüşte, aynı boyda, aynı şıklıkta ve aynı giyiniştedirler..." (İbn Tavus, *el-Melahimu ve'l-Fiten*, s.122)

tisnasız olarak Mekke'de hazır bulunacaklardır. Onların hızlı gelişleri ya tayy-ı arz (yeryüzünün hareketiyle) ya da o zamanın en hızlı ulaşım araçları aracılığıyla gerçekleşecektir.

Anlatılan nitelikler onun özel dostlarının özellikleridir. Kaynaklarımızda on bin, dört bin ve daha başka sayılar aktarılmıştır ki bunlar onun komutanlarının bölüklerini açıklamaktadır.

Yine rivayetlerimizde geçer ki; 113 komutan ona biat ettiklerinde sayıları on bine ulaşınca kadar Mekke'de bekleyecektir. İşte o zaman Medine'ye doğru hareket edecektir.¹ İmam Cafer Sâdık (a.s.) bir hadisinde buyuruyorlar ki;

O, kendisine biat edenlerin oluşumu ve sayısı tamamlanmadıkça zuhur etmeyecektir.

Sordular ki; onların sayısı ne kadar olacaktır? Buyurdu ki:

On bin kişi olacaktır.²

Şeyh Hürri-i Amilî, rivayetlerde yaptığı araştırmasına göre onların sayısının yüz bin asker olduğunu söyler.³

Gerçek bekleyişte olan/muntazırlar bu kutlu ve kurtuluş armağan eden harekette en önde yer alacaklar ve imamlarına yardım edeceklerdir. Dualarımızın pek çok yerinde şu ifadeler yer alır:

Allah'ım! Bizi onun yardımcılardan, dostlarından, savunucularından, yanında cihada katılanlardan ve yolunda şehit düşenlerden kıl!⁴

1- Necmeddin Tabesi, *Çeşm Endazî Ez Hukûmet-i Mehdi (a.c)* (=Mehdi (ac.) Devleti'ne Bir Bakış), s.118.

2- Hürri-i Amilî, *İsbatu'l-Hudat*, c.3, s.545.

3- age. s.578.

4- "Vec'alna min a'vanihi ve ensarihi ve şiatihî ve z-zabbîne anhu ve'l-musteşhedine beyne yedeyh." Yani; "Allah'ım! Bizi onun yardımcıları, dostları, yandaşları, savunucuları ve onun yolunda şehit düşenlerden kıl."

Bu da onun dostlarının, kefen giymiş geniş kapsamlı Allah ordusu cephesi olduğunu gösteriyor.

Bu bölümün sonuna gelirken İmam Cafer Sâdık'tan (a.s.) bir hadis aktaralım. Bu hadis İmam Mehdi'nin (a.c) dostlarına ait birkaç özelliği açıklamaktadır:

O yiğit aslanlar geceleri uyumazlar. Namazlarında arılar gibi vızıldıyor gibidirler.

Sabaha kadar Allah'a ibadet etmekle meşguldürler. Gündüzleri ise bineklerine binerler. Gecenin abidleri ve gündüzün aslanlarıdır. Kulakları İmam'ın emirlerini beklemektedir. Parıldayan meşaleler gibidirler. Onların aydınlık kalpleri, yüreklerdeki nur kandilleri gibidir. Bu yiğitler yalnızca Allah'tan korkarlar, dua ve tek dilekleri şehadettir, Allah yolunda öldürülmeyi arzularlar. Onların sloganı/şiarı İmam Hüseyin'in kanını talep etmek olan "**Ya Lesarati'l-Hüseyn**"dir. Hangi tarafa yönelseler, bir aylık yol uzaklıkta olan düşmanlarının kalbine korku salarlar.¹ Hepsi de temiz kalpli, fedakâr ve kararlı olarak onun emrini beklemektedirler.

1- "...Ricalun la yenamûne'l-leyl, lehum deviiyyun fî salatihim ke-deviiyyi'n-nahl, yebîtûne kıyamen alâ atrafihim ve yusbihûne alâ hu-yûlihîm, ruhbanun bi'l-leyli, luyûsun bi'n-nehar, hum atvau lehu mine'l-ümme'ti li-seyyidiha, ke'l-mesabîh, keenne kulûbehumu'l-kenadîl, vehum min haşyeti'llahi muşfikûn, yed'ûne bi'sş-şehade, ve yetemen-nevne en yuktalû fi sebilillah. Şiaruhum "Ya Lesarati'l-Hüseyn", iza sarû yesîru'r-ru'bu emamehum mesîrete şeh'r."

Yani: ...Onlar öyle kimselerdir ki, geceleri uyumazlar. (Namazlarında) arılar gibi vızıldıyor gibidirler, geceleri sabaha kadar birbiri etrafında dönerler. Binekleri üzerinde sabahlarlar, geceleri ibadet eder gündüzleri çabalar çalışırlar, liderlerine geçmiş ümmetlerden daha çok itaat ederler. Lambalar gibi ışık saçarlar, kalpleri kandillere benzer. Kalpleri Allah korkusundan yumuşamıştır. Dualarında şehit olmayı, Allah yolunda öldürülmeyi arzularlar. Şiarları "Ey Hüseyin'in kanını isteyen"dir. Bir yürüdüler mi, kendilerinden önce saldıkları korku, bir aylık uzaklıkta bile olsa düşmanların kalplerine saplanır."

Ne güzeldir o nurani "Eyyamullah"ı (Allah'ın kendi bü-
yüklüğünü gösterdiği özel günleri) gözetlemek!

Doğudan bir Kur'ân kahramanı doğdu.

Coşkulu caddeleri kuşatmış bir adam.

Sabah, ilk belirtilerinin çarpıntılarıyla dolu ellerinde.

Onun parlak omuzlarında ise bir yeşil aba.

Ey rast gele esen rüzgârlar! Neden beyhude esiyorsunuz?

Ağaç ve bir de mutlu bir er kaldığı an.

Nilüfer gibi açılıp güneşe ulaşırız,

Kabul olmuş bir duayla dolmuş ellerle.

Yarın bahardır, büyük bir mevsim, hiç şüphesiz.

Yarın, çok mutlu bir sona ulaşacağız.¹

1- İnsiyye Museviyan.

Zuhur Zamanı

*Ey ölümsüz bahar!
Ey bahar getiren
Biz gelişini beklemekteyiz,
Ey en son ümit!*

Gerçekten, o altın dönem ve zuhur vakti ne zaman gerçekleşecek?

"Nüdbe" duasında da geçen bu sorular, hepimizin gönlünün derinliklerinde yer almaktadır. Acaba bu günümüz senin aydınlık yarınla birleşecek mi? Ne zaman senin tatlı pınarlarına varıp susuzluğumuzu gidereceğiz? Ne zaman seni sabahları görüp gözlerimiz aydınlanacak? Zafer bayrağını açtığın vakit ne zaman bizi göreceksin, biz de seni göreceğiz? Ne zaman senin çevrende toplanacağız, sen de halkın komutanlığını üstlenip dünyayı adaletle doldurup yönetecek, düşmanlara zilleti ve cezalarını tattıracaksın?¹

O günün ne zaman gerçekleşeceğini kim bilebilir? Zuhur zamanı, ilâhî sırlardandır. Allah hiç kimseye bu sırrı açıklamamıştır. Bu da, halkın inanç ve samimiyetinin sınanması içindir.

Kaynaklarımızda bu gün için vakit veya yıl belirleyenler, yalancı ve iftiracı olarak nitelendirilmişlerdir.²

1- "Acaba bizim bu günümüz senin yarına kavuşacak mı ki biz de hoşnut olalım?" (Nüdbe Duası)

2- "Men vaqqate li-Mehdiyyina feqad şârekellahe fi ilmihi veddea ennehu zahara alâ sırrih."

Hazret-i Mehdi (a.c) kendi vekili Osman oğlu Muhammed'e yazdığı bir mektubunda bazı sorulara cevap verirken içerisinde zuhur ve kurtuluş zamanı ile ilgili sorular da vardı, şöyle buyurdu:

Zuhur vakti, Allah'ın emrettiği zaman gerçekleşecektir. Zaman belirleyenler yalan söylerler.¹

Diğer bir hadiste de Fudayl, İmam Muhammed Bakır'dan (a.s.) soruyor: "*Acaba Hazret'in zuhur vakti belli midir?*" İmam cevapta üç defa şöyle dediler:

Vakit belirleyenler yalan söylerler.²

Bu da bize şunu gösteriyor ki; o zamanda ve sonraki dönemlerde bu şekilde vakit belirlemek isteyenler olmuş; ancak Ehlibeyt İmamları kesinlikle bunu reddetmişlerdir. Günümüzde de zaman zaman bir kısım söylentiler ortaya çıkar ve bazıları belli bir yılı işaret ederler. Bunların hiç biri güvenilir değildir. Onun zuhuru ve kıyam izni ancak Allah tarafından ansızın olacaktır. Onun dakik olarak zamanı Allah'ın ilâhî bilgisi dâhilindedir.

Tabii ki onun zuhur yıllarının yaklaştığını gösteren işaretler açıklanmıştır. Kaynaklar genel özellikleri sayıyor, ama zamanı belirtmiyor. Bunlara "zuhur alametleri" denir. Kitabımızın ayrı bir bölümünde bunları okuyacaksınız.

O mübarek ve sevinçli an bir Eyyamullah'tır. Varlığın en güzel örneği, O vaat edilen İmam'ın gelişinin parıltısında görülebilir. O gün, gam ve kederlerin bittiği ve mutlulukların başladığı gündür.

Yani; "Kim bizim Mehdi'miz için bir vakit belirlerse, Allah'ın ilmi konusunda şirk koşmuş ve onun sırlarını bildiğini iddia etmiş olur." (Biharul-Envar, c.53, s.3)

1- "Emma zuhûru'l-feraci fe-innehu ilellahi ve kezibe'l-vakkatûn." (Biharul-Envar, c.53, s.171.

2- Şeyh Tusi, *el-Gaybe*, s.261.

Kalmışım,
Bekleyiş kavşağında
Kızıl gözler ve soğuk gülüşler kavşağı.
Sinem gamla dolu
Gece, dert ve bela gecesi,
Gündüz, matem günüdür.
Hangi gece, hangi sabah
Arzulanan ses işitilecek:
"Beklemeniz bitmiştir!"¹

1- Mustafa Musevi Germarudî

Zuhur Alametleri

*Hiç belirtmeden, kıyılardasın,
Senden bir işaret var, ey veliyy-i velayet
Hem ortada değilsin hem aramızdasın,
Ey Allah'ın evi ki, bu evin sahibisin.¹*

Zuhur vaktine yaklaşmış olduğumuz nereden anlaşılacak? Zuhur dönemine yaklaşıldığını gösteren belirtiler nelerdir? "Ahir zaman" denen dönem ne zamandır ve özellikleri nelerdir? Acaba ahir zaman geldi çattı mı?

Onun zuhur anını, Allah'tan başka tam olarak hiç kimse bilemeyeceği anlaşılmış oldu. Tam olarak vakit belirleyen kişi yalan söylemiş olur. Bunu kabul ettikten sonra hadis kitaplarımızda anlatılan öyle kanıtlar ve şahitler var ki o "kurtuluş zamanı"nın yaklaştığını haber veriyor. "Zuhur alametleri/belirtileri" ile ilgili geçmiş ten günümüze kadar çok sayıda kitap yazılmıştır. Pek çok hadis-i şerif de bu alametleri anmaktadır.

Bu alametler, bir kısım özel olay ve haberlerdir ki onun kıyamına yakın bir zamanda gerçekleşecektir. Bazı genel belirtiler, zuhur öncesi toplumun durumunu, davranışlarını ve psikolojilerini açıklamaktadır. Bazı alametler ise olağanüstü, şaşkınlık uyandırıcı ve sır gibidir. Bunları, ortaya çıkan olaylara uyarlamak güçtür. Gönül rahatlığıyla bu olaylara, hadislerde anılan durumlardır denilemez.

1- Hekim Safay-i Isfahanî.

Şu noktayı da ekleyelim ki "**zuhur koşulları**" ile "**zuhur alametleri**" arasında fark vardır. Zuhur koşulları; "zuhur"un gerçekleşmesinin yakın olduğu sıralarda halkın fikrî, psikolojik yapısı, toplumun ve devletlerin beşerî düzeniyle ilgili durumdur. "Zuhur alametleri" ise; geçmişte hiç olmamış olayların gerçekleşmesidir. Bunlar, o kutlu olayın yaklaştığını haber verir ki, muntazırları Mehdi'nin (a.c) büyük ordusu'na katılmaya hazırlar.

Zuhurdan önce İslâm toplumunun geneline hâkim olan durumu açıklayan hadis-i şeriflerde çok ve çeşitli belirtilerle karşılaşıyoruz. Örneğin:

Günahlara yönelmenin aşırı bir şekilde artması, günahların açıktan işlenmesi, içkinin açıkça içilmesi, kumar ve toplumun ahlâkını bozan davranışların açıkça sergilenmesi, sahteciliğin, hilenin, yalanın, rüşvetin, riyanın, bidatin, sapkın söz, edepsizlik ve zulmün yayılması, erkeklerin kendilerini kadınlara, kadınların da kendilerini erkeklere davranış, elbise ve görünüşleriyle benzetmesi, erkekler arasında süslenmenin artması, iyiliği emretmenin ve kötülükten sakındırmanın terk edilmesi, zekât ve humusun verilmemesi, akraba ziyaretinin terk edilmesi, insan olarak kardeşlerine merhamet edilmemesi, yabancıların ve düşmanların Müslümanların ülkesine hâkim olması, ani ölümlerin artması, savaş ve çatışmaların çoğalması, kalplerin katılaşması, halkın oyun ve eğlenceye düşmesi, yağışların azalması, rızkın azalması, fiyatların yükselmesi, ırmakların kuruması, İslâm'ın garip olması, müminlerin hakarete uğraması, şer güçlerin kuvvet bulması, yaşlı ve düşkünlere saygı ve merhametin azalması, Allah'ın helal ve haramlarının göz ardı edilmesi, ömürden, maldan ve hayattan bereketin kalkması, bütün dünyanın kargaşaya düşmesi, bilginlerin küçük düşürülmesi, çocukların, gençlerin ve ayak takımının devlet yönetimine gelmesi, mescit-

lerde ney ve müzik çalınması, kadın ve erkeğin karışıklığı, kadınların dik kafalılık, yüz­süzlük ve utanç­sızlığı, kadınların erkeklere üstün gelmesi, kadınların tesettürsüz ve açık gezmesinin yaygınlaşması, ortakların bir birlerine ihanet etmesi, peygamberlik iddiasında bulunanların çoğalması, yalan yere yemin etmenin ve yalancı şahitliğin kabul edilmesi, mala düşkünlüğün artması, Kur'an'ın arzu ve isteğe göre yorumlanması, müzik eşliğinde Kur'ân okunması, Allah ve kıyamet inancının unutulması, haramların helal görülmesi, erkeklerin kıskançlığını yitirmesi, erkeklerin kendi eşlerinin meşru olmayan yollardan kazandığı gelirle geçinmesi, livata, sevicilik ve erkek erkeğe evlenme gibi kötü amellerin yaygınlaşması, kötülüklerin iyi sayılması, sabah namazı ve camilerde namaz kılmanın terk edilmesi...

Bu belirtilerin hepsine az veya çok kendi toplumumuzda, İslâm ülkelerinde ve bütün yeryüzünde tanık oluyoruz.

Bu türden alametlere/belirtilere topluca bakıldığında dünyanın ve insanların durumu hoş ve iyi değil. Kötülükler, bütün dünyayı kaplamış, "**ahir zaman**" dönemi gelmiştir. Artık dünyadan şer ve kötülükleri silip süpürecek gayb-dan bir kurtarıcının zuhuruna ihtiyaç duyulmaktadır.

Bazı belirtiler daha açık ve daha somuttur. Olaylar özel koşullara sahip ve özel alanlara açıklık getiriyor. Bunlar da pek çoktur. Örneğin bu belirtiler:

Necef ve Kufe şehirlerinin su altında kalması, Irak'ta huzur ve güvenin kalmaması, İranlıların Araplara galip gelmesi, Basra'nın işgal edilmesi ve su altında kalması, Belh şehri'nin yıkılması, Beytül-Mukaddes'in onarılması, Mısır ve Şam'ı yönetenlerin öldürülmesi, Horasan'lı bayrağının Dicle kenarına dikilmesi, Fas'tan ve Ceyhun'dan bayraklıların harekete geçmesi, Türklerin Şattu'l-Arab'a kadar ilerlemesi,

dört antlaşmanın yapılması, Habeşistan'ın depremle yıkılması, Necef'te ilim ve bilginin tükenmesi, ilmin Kum Şehri'nden fışkırması, ramazan ayında semavî sesin duyulması, dinin bir İranlının eliyle pekişmesi, Hac yolunun kapanması, Rey Şehri'nin yıkılması, Horasan'lı Seyyid'in Horasan'dan kıyam etmesi, Şuayb'ın Talikan Şehri'nden kıyama kalkması, güneşin batıdan doğması, Mina'da bir facianın meydana gelmesi, Kıptî'lerin Mısır'da yönetime gelmesi, Şam Camisi'nin bir bölümünün yıkılması, Kâbe'nin yakılması, Lübnan'da kanlı olayların meydana gelmesi, Kufe Camii ve Borasa Camii'nin harap edilmesi ve benzeri olayların gerçekleşmesi.

Bu olayların ve belirtilerin çözümü ve yorumu nedir? Acaba bunlar gerçekleşti mi? Yoksa gerçekleşecek mi? Bazı kimseler, bunların bazısını olayların bir kısmına uyarlamışlar ve "şu belirti, işte şurada meydana geldi" demişlerdir. Ama bu tür yaklaşımlar tam bir güvenle kabul edilemez. Çünkü bazen tam aksi gelişmeler bu iddiaları çürütmekte ve bu uyarlamaların doğru olmadığı açıkça ortaya çıkmaktadır.

Ancak bütün belirtileri toplu olarak ele aldığımızda şu nu söyleyebiliriz: Mehdi'nin (a.c) zuhurunun eşiğinde yaşam şartları ve barış açısından durum karışık bir hâldedir. Bu durumda gaybî bir ıslahatçıya şiddetle ihtiyaç duyulmaktadır.

Belirtilerin üçüncü çeşidi de özel alametlerdir ki bunların ortaya çıkması durumunda zuhur zamanının kesinlikle çok yakın olduğuna inanmak gerekir. Bunların bir kısmı İmam'ın zuhuru ve kıyamu sırasında gerçekleşecektir. Bu alametlerden bir kaçına şu şekilde işaret edilmiştir:

Süfyanî'nin ayaklanması: Ebu Süfyan soyundan adı "Osman İbn Anbese" olup, Ehlibeyt'e (hepsine selâm olsun) muhalif olan kötü bir adam çıkacak.

Şam (Suriye, Filistin, Ürdün...) bölgesinde ayaklanacak ve birçok şehri ele geçirecek, katliam ve yağmalama yaptıktan sonra Mekke ve Medine arasında ordusu yere gömülecek, kendisi kaçacak; ama İmam-ı Zaman'ın (a.c) zuhurundan sonra Beytül-Mukaddes'te öldürülecektir.

Seyyid Hasenî'nin kıyamı: Şia'nın büyüklerinden ve İmam Hasan Müçteba'nın (a.s.) soyundandır. İran'ın Kazvin ve Deylem illerinden kıyama başlayacak, halkı Ehlibeyt yoluna davet edecek. Şehirleri feth edecek, Kufe yolunda İmam Mehdi'nin (a.c) zuhur ettiğini işittiğinde ona yetişip biat edecektir.

Gökten kutlu bir haykırış: Zuhurun hemen eşliğinde gökten kutlu bir çağrı işitilecek, İmam-ı Zaman'ın (a.c) zuhur ettiğini bildirecek, herkes ona biat ve itaat edecektir.

Hazret-i İsa Mesih'in inmesi: Rivayetlerimizde yazıldığına göre İsa (a.s.) gökyüzünden yere inecek, namazda İmam-ı Zaman'a (a.c) uyacak ve onun bağlısı olacaktır.

Nefs-i Zekiyye'nin öldürülmesi: Allah Resulü'nün (s.a.a) soyundan bir kişi, Kur'ân ve Ehlibeyt yoluna davette bulunacak, Mekke'de Rükün ile Makam-ı İbrahim arasında düşmanlar tarafından katledilip başı gövdesinden koparılacaktır.

Yemenî'nin ayaklanması: Yemen'den zulüm karıştı bir adam ayaklanma çıkaracak, Kufe'ye vardıkdan sonra savaşçı askerleriyle Süfyanî ordusuna saldırıp onları yenilgiye uğratacak.

Hadislerde anıldığına göre; zuhur çok yakın olduğu zaman benzeri başka alametler de ortaya çıkacak ve bu farklılıklardan dolayı halk bir Dünya Kurtarıcısı'nın ortaya çıkacağını anlayacaktır.

Bu olayların bir bölümü İmam'ın zuhuruna kadar sürecektir. Bir hadiste İmam Cafer Sâdık (a.s) şöyle buyuruyor:

Mehdi'nin (a.c) kıyam etmesinden önce beş şey kesinlikle gerçekleşecektir: Yemanî, Süfyanî, haykırış, Nefs-i Zekiyye'nin öldürülmesi ve yere gömülme.¹

Bütün bu anılan alametler konusunda çok çeşitli incelemeler ve yorumlar yapılmıştır. Bazen de belirli olaylar ve belli kişiler için tatbik edilmiştir. Ancak rivayetlerde bu olayların kesin açıklamasını ve yorumunu bulmak güçtür. Bu konuda hata yapan kimseler az değildir.

Ne olursa olsun, o gelecektir. Her ne kadar İmam (a.c) gizli ise de onun varlığının izleri her yerde açıktır. Çünkü o yerin ve zamanın hareket eden ruhudur ve bir gün kutlu bir müjde olarak imanımızın merkezine yerleşecektir.

Ben bu caddelerden sormuşum bu yıl geliyorsun,
Beni de beraberinde buradan götüreceksin, ey sahranın ruhu.
Beni anla, ey ismi goncaların açılışının başlangıcı olan.
Güz gönlüm yalnızlık yıkıntılarından çürümüştür.
Eğer gözlerimden uçuşan bir hürmet görüyorsan,
Toprak ruhumu incitti, ey ulu güzelim.
Belki kimse bilmiyor, ama ben iyi biliyorum,
Zuhurun kıymetlidir, baştan ayağa seyredilmeye değer.
Sen Allah'ın en güzel sabahlarından daha güzelsin,
Biliyorum bu sıkıntılardan beni kurtaracaksın.
Bütün caddeler senin aşkınla taşıyor,
Ben bu caddelerden sormuşum, bu yıl geliyorsun.²

1- "Kable kıyami'l-Kaimi hamsu alamatın mahtumat: el-Yemaniyyu, ve's-Sufyaniyyu ve's-sayhatu ve qatlu'n-Nefsi'z-Zekiyyeti ve'l-hasfu fi'l-Beyda." (*Biḥaru'l Envar*, c.52, s.204)

2- İshak Rahib.

Nasıl ve Nereden?

*Dünya seni görmek için hasretle kanat çırpıyor,
Gel, gel, insanların senden başka arzusu yoktur,
Sen kendin, kendi zuhurluğunu Allah'tan dile,
Bu bahçede senin renginde ve kokunda hiç bir
kırmızı gül yoktur.¹*

Sonuçta, kutlu müjde gerçekleşecek, ama nasıl ve nerede?

Rivayetlerin bildirdiğine göre zuhurun eşiğinde Mübarek Ramazan ayında gökten semavi bir ses çıkacak ve herkes bunu işitecek. Onun dostları, önceden belirlenmeyen bir gecede hareket edip, sabah erken vakitte Mekke'de hazır olacaklar ve Hazret'i görmek için hep bir ağızdan Hüseyin'i (a.s) anıp "**Ya Lesarati'l-Hüseyin**" (=Ey Hüseyin'in kanını isteyen) şiarıyla koşuşacaklar.

İmam tarafından kendisine "Nefsi Zekiyye" ismi verilen ve mesajı Mekke halkına duyurmakla görevli özgür bir adamı, Kâbe'nin yanı başında şehit edecekler.

Ehlibeyt'in haksızlığa uğradığını bütün insanlığa duyuracak. Bütün insanları, yeryüzünde Adalet yönetimi kurmak için kendisini desteklemeye davet edecek.

Onun yanında yer alan yakın dostları ona biat (itaat sözü) verecekler. Bu harekete büyük bir topluluk destek verecek. Mekke'den başlayacak olan bu hareket on bin askere ulaşacak. Onun kıyamı silahlı olacaktır. "**Kılıçla ayaklanma**"

1- Gafurzade (Şafak).

şuna işarettir ki; onun işi bir duyuru veya kültürel bir hareket değildir. Aksine güç, silah ve adalet taraftarlarının desteğiyle insanların istediği "adaletli dünya arzusu"nu gerçekleştirmektedir. Hicaz'a hâkim olan yönetim yıkılacak. O bölge hızla İmam'ın yönetimine girecek. İmam, Mekke ve çevresinin yönetimine dürüst bir adamı atayacak ve Medine'ye doğru yoluna devam edecek. Onun daha sonraki güzergâhı Irak'tır. Kufe onun döneminde eski konumuna kavuşacak ve onun önemli karargâhı ve hükümetinin merkezi olacaktır. Orada Cuma namazını kılacaktır. Gerçekten, Mehdi (a.c) devletinin başkenti ne görkemlidir! Ve İmam-ı Zaman ile birlikte "Büyük Kufe Mescidi"nde namaz kılmak ne tatlıdır!

Sahtekâr ve zalim Süfyanî sultasını yıkmak ve Şam'ı mukaddes devrimin beşiği yapmak için hareketin bir sonraki adımı Şam yönüne doğru olacaktır. O zaman büyük bir ordu ile Kudüs ve Filistin'e yürüyecektir. "**Mescid-i Aksa**" da peygamberlerin emanetlerini ve hatıralarını açığa çıkarıp sunacak. Gerici Süfyanî güçler, İmam'a karşı çıktığında mağlup olacak ve İmam zafer kazanmış olarak Filistin'e girecektir.

İşte orada İsa Mesih (a.s.), İmam Mehdi'ye (a.c) biat etmek için gökyüzünden yere inecek. Hak cephesine ve İmam Mehdi'nin (a.c) dünya hareketine destek verecek. Onun dünya liderliğini pekiştirmek için Hazret'in arkasında namaz kılacak. Bu tavır, dünya Hristiyanlarının İmam-ı Zaman'ın çağrısını kabul etmelerinde çok etkili olacaktır.

Adım adım İmam Mehdi'nin (a.c) hâkimiyeti dünyaya yayılacak. Mısır'a yürüyecek, yeryüzünü adaletle tanıştıracaktır. Çin'i, İstanbul'u ve Roma'yı fethedecek. Kaleler ve surlar açılacak, Hakk'ın muhaliflerinin direnişi kırılacaktır.

Bütün bu aşamalarda Allah'ın melekleri özel yardımlarıyla Hazret'e yardım edecek. İlâhî yardımla Hazret-i Mehdi (a.c), tevhid ve adalet saçan devletinin temellerini bütün

dünyaya sağlam olarak yerleştirecektir. Onun sömürgeci güçlere karşı gelişi ve devletinin özellikleri daha sonra anlatılacaktır.

Hiç şüphesiz, Hazret-i Mehdi (a.c) devleti dönemi, adaletin ve dinin yayıldığı, "Dünya Barışı"nın yerleştiği dönemdir. Zulüm görmüşler ve fakir bırakılmış olanlar kurtuluşa, özgürlüğe ve yeryüzü liderliğine erişecekler. Uzun gaybet döneminde kimse onu görmezken artık onu görmeyen göz kalmayacak. Herkes nerede olursa olsun onu görecektir. Onun güzel ismi ve etkili emirleri her tarafta etkin olacak.

Uzun bir zamandan sonra unutulmuş ve terkedilmiş olan hak ve adalet parlayacak. O kutlu gün ve o kutlu İmam gelecektir.

Elinde bir demet gonca ile yoldan gelecek,
Gül ile dolu bir zamanda ansızın gelecek.
O gün, son gündür, bekleyişin ömründen,
Kışın sonu, ilkbaharın başlamasıdır.¹

Hiz. Muhammed'in (s.a.a) sünnetini canlandırmak güç bir iş olduğu hâlde Hazret-i Mehdi'nin (a.c) kıyamıyla bu gerçekleşecek. Bütün dünya onun emirlerine boyun eğecektir... Zaten ismi "Kaim" olana da bu yakışır.

Sensin, senin adıdır denizleri coşturan sır,
Yolunun tozu olmak, denizlerin arzusudur.
Hangi Cuma, Bu Cuma mı? Sonraki Cuma mı?
Gel artık, denizlerin selâmına cevap verme vaktidir.
Zuhurunun güneşinden, dalga dalga, gazeller
Hep denizlerin gümüş dudaklarının terennümüdür,

Dünya ırmakları gibi son sözüm şudur:

1- Cafer İbrahimi, (Şahid).

Öyle biriyim ki benim İmamım, denizlerin imamıdır.¹

1- Pojek Saferi.

Zorbaları Yenecek

*Gecemizde hala sabit bir yıldızsın.
Yarının parlak ümidi hala güçlüdür.
Dünyanın ufku karanlıklarla kaplı olsa da
Aşkın dünyaya doğması, hala sabittir.
Yorgun yolcular! Tekrar dönünüz
Ümit penceremiz hala güçlüdür.¹*

Her ne kadar günümüz dünyası ve dünya sömürgecileri en tahrip edici ve en modern silahlara sahip olsa da, Allah'ın dilemesiyle ve halkın da istemesiyle dünya adalet hâkimiyetini gerçekleştirecek ve zorba güçleri mağlup edecektir. Kaynaklarımızda, Mehdi'nin (a.c) mücadele ve kıyamı silahlı olacak diye anılmaktadır. "Kılıçla ayaklanma" sözü kesin olarak kılıç anlamında değildir. Kılıç, silahlı mücadelenin sembolüdür. İmam-ı Zaman'ın şeytanî güçlere karşı koyması gelişmiş silahlarla olacaktır. Aksi durumda kıtaları aşan füzelere, atom ve mikrobik silahlara karşı kılıçla savaşmak mantıksızdır.

Tabii ki gaybî destekler, Allah'ın yardımı, meleklerin yardımı ve düşmanlara hiç beklemedikleri darbeler de olacaktır. Kibirli düşmanların kalbine düşecek olan korku ve dehşet, onların mağlubiyetini hızlandıracaktır. Rivayetlerde hem Allah'ın melekleri aracılığıyla yardımından söz edilmekte hem de Allah'ın korku ve dehşet saçan güçleri,

1- Abdurriza Cansipar

zorbalara psikolojik çöküş tattıracak ve karar almalarını engelleyecektir.

İmam Cafer Sâdık (a.s) şöyle buyuruyor:

Bizim Kaim'imiz [Allah'ın, düşmanların kalbine]
korku salması ile yardım görecektir.¹

Yine İmam Muhammed Bâkır'dan (a.s.) aktarılır ki:

Hazret-i Kaim kıyam ettiği sırada Allah, Cebrail
ve Mikail'in yanında saf tutmuş olan özel melekleriyle
yardım edecektir. Korku ve ürperti her tarafı kap-
layacaktır.²

Hâkim yönetimlerden bıkmış olan dünya halklarının
büyük bekleyişi, insanların kalpleri ve büyük bir kurtarıcı-
nın gelişini gözleyen gözler, dünya halklarının fikrî ve aklî
gelişmişliği, adaletli ve güçlü bir devletin istenmesi, İmam-ı
Zaman'ın galip gelmesini kolaylaştıracak, her şeyden önce
gönül kalelerini ve düşünceleri fethedecek bir diğer etkindir.

Aynı zamanda büyük meydan savaşları, çok büyük as-
kerî katliam ve kanlı cihatlar yaşanacak. İmam'ın dostları
onun yolunda cihat ve şehadet mutluluğuna erişeceklerdir.
Bu kutlu çarpışmalar, Mehdi devleti bütün dünyaya hâkim
oluncaya kadar aylarca sürecektir.

Allah Teala, bundan önce Hz. Peygamber'e ve fedakâr
arkadaşlarına da gaybî güç ve meleklerle destek verip yar-
dım ediyordu³, kâfirlerin kalplerine korku ve ürperti salı-
yordu.⁴

Allah bazı doğal etkenleri, Hakk'ın ordusunun yararına
devreye sokuyor, güneşin hareketini, rüzgârın esme şeklini,

1- "İnne'l-Kaime minna mansurun bi'r-ru'bi, mueyyedun bi'n-
nasr...." (Safi Golpaygani, *Muntahabu'l-Eser*, s.467)

2- Allame Meclisi, *Biharu'l-Envar*, c.52, s.348.

3- Enfal Suresi, ayet: 9-10.

4- "Senulqi fi qulubi'llezine keferu'r-ru'b." Yani; "Kâfirlerin kalbi-
ne korku salarız." (Âl-i İmrân Suresi, ayet: 151)

yağmurun havadaki ve yerdeki durumunu, Hz. Peygamber'in (s.a.a) yararına olacak şekilde geliştiriyordu. Bütün varlıklar kendisinin emrinde olan Allah, İmam-ı Zaman'a da aynı şekilde yardım edecektir. Bütün koşullarda tek etken güç, silah değildir. Dünya halklarının isteği, kararlı ve inançlı insanların çelik iradesi, teknolojik güçleri yenecek. Şehit olma aşkı, şirk düzenlerinin hesaplarını yerle bir edecektir.

Bazı kimseler şöyle bir yorum yapıyorlar: Belki onun zuhurundan önce, Üçüncü Dünya Savaşı çıkacak, savaşlarda gelişmiş silahlar kullanılacak, insanların büyük bir kısmı öldürülecektir. Teknik ve modern silahlar imha olacak, savaşın şekli eski zamanlardakine benzeyecek. Aileleri yıkan savaşlardan bıkan halk, dünyayı kurtaracak olan birinin zuhur etmesiyle, büyük topluluklar hâlinde ahir zaman hareketine katılacak.

Çünkü dünya halkları adalete ve barışa susamışlardır. Muhammed (s.a.a) soyunun Kaim'ine kucak açacaklar. Aynı zamanda zorba katilleri, İmam Mehdi'nin (a.c) dostlarının yardımıyla ortadan kaldıracaklardır.

Unutmamalıyız ki, uzun yaşam, İmam-ı Zaman'ın gaybette oluşu, zuhur öncesi alametlerin ortaya çıkması, vaat edilen o günün belirtilerinin gerçekleşmesi, zamanın imamının mübarek varlığı, hep ilâhî ve gaybî boyutlar taşımaktadır. Allah'ın o rahmet kulunun hâkimiyeti ele geçirmesinde elbette ki Allah'ın irade buyurması etkin olacaktır. Bir hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur;

Düşmanın silahı, Hazret-i Mehdi'nin (a.c) savunma silahları karşısında etkili olamayacaktır. Onun dostları bütün ordularla çarpıştığında, onları bir anda ortadan kaldıracaktır. Düşmanın silahı onlara etki etmeyecektir.¹

1- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.27, s.43.

Allah'ın yardımı ona erişecek, yeryüzü onun ayakları altında yürütülecek, Süfyanî ordusu bir yerde, yere batacak. Yer altı zenginlikleri onun gözleri önüne serilecek.... Bütün bunlar ona verilen manevî ve Rahmanî yardımlardır ve o, dünyaya hâkim olup zalimleri mağlup edecektir.

O, Allah'ın müminlere bir merhamet lütfüdür; ama zorba ve zalimlere karşı ilâhî öfkenin kırbacıdır.

Bizim arzumuz, Allah'ın müminlere verdiği zafer sözlerinin gerçekleşmesi, salih (iyi kimse)lerin yönetime geçmesi ve dünyada haksızlığın ortadan kalkmasıdır. Aşk meydanının süvarisinin zuhur ettiği ve zafer şafağı söktüğü gün; salih kişiler onun yanında yer alacaklar, kalpleri fethedecek ve dünyaya sağlam kalelerinin kapılarını açacaklardır.

Rüzgâr makbul duaların bol olduğu yönden esiyor,
Cennet ve gayb anahtarlarının gül bahçesinden
esiyor.

Beklemek lazım,
Gülü koklama mevsimi yakındır,
Mübarek bir Cuma gününün güzel kokusu,
Gül Mevsimi yakındır....

Mehdi (a.c) Zamanında Dünya

*Çeşmelere haber ver, daha coşkun aksınlar
Suya, havaya de ki şiirler okusunlar,
Yoldan öyle biri geliyor ki, suya dersler veriyor.
Onun elleri gelincik ve güneşle doludur,
Bu yerin körlerine göz veren kimse odur.
Kimsenin yolunun ortasına kimse, hiç kimse tu-
zak kurmaz.¹*

O kutlu günlerin ve zuhur döneminin müjdesi, ümit verici ve teşvik edicidir. Zafer vaat ediyor. O dönemdeki ideal toplum nasıldır? Geçim durumu ve yaşam koşulları, genel kültür, ekonomik seviye, güvenlik ve huzur, doğal kaynaklardan yararlanma, kanunların ve sosyal adaletin uygulanması nasıl olacak?

Kaynaklarımızdaki pek çok hadis, o günün göz alıcı güzelliklerini sergilemektedir. İmam Ali (a.s.) buyurmuştur ki:

Mehdi (a.c), arkadaşlarından hırsızlık ve fesat çıkarmayacaklarına dair söz ve biat alacaktır. Böylece hacıları öldürmemelerini, haksızlıkla kimsenin namusunu çiğnememelerini, kimsenin aile ortamına saldırmamalarını, kimseyi dövüp incitmemelerini, altını ve gümüşü biriktirmemelerini, buğday ve arpayı karaborsa etmemelerini, fiyatlarını yükseltmemelerini, yetim malı yememelerini, yalancı şahitlik etmemelerini, yol kesmemelerini, mescitleri yıkmamalarını, kir-

1- Nasır Keşaverz.

li olmaktan sakınmalarını, iyiliğe yönlendirip kötülükten sakındırmalarını, gösterişli elbise giyinmemelerini, Allah karşısında secdeye kapanmalarını, Allah yolunda gereği gibi cihat etmelerini... isteyecektir.¹

Onun dostları böyle davranırlarsa açıktır ki toplum da bu maneviyat sayesinde güven, adalet/eşitlik, mutluluk, huzur ve bolluktan yararlanacaktır.

O zaman, maddî zenginlik, ekonomik adalet ve ilâhî nimetlerin artışı her yeri kaplayacaktır. Fakir ve gereksinim sahibi kimse bulunamayacak. Yaşam standardı o kadar yükselecek ki alış veriş sırasında Müslüman Müslümandan kâr almayacak.

Hız. Muhammed'in (s.a.a) sünneti/yaşam tarzı canlanıp uygulanacak. Din, hurafelerden arındırılacak. İslâm'ın unutulmaya yüz tutmuş gerçek yüzü ve hükümleri, o kadar açıklığa çıkacak ki bazı kimseler İmam-ı Zaman'ın yeni bir din getirdiğini sanacaklar. Bütün yargılamalar adaletle olacak ve yaşam yeni bir çehreye bürünecektir.

O dönemin özelliklerinden biri de bilim ve sanayide zirveye erişilmiş olmasıdır. Hız. Mehdi'nin (a.c) manevi yardımı sayesinde akıllar mükemmel seviyeye erişecek ve bilimde zirveye ulaşılabilecektir.

İmam Cafer Sâdık (a.s) bu konuda şöyle buyuruyor:

Bütün bilimler 27 harftir. Peygamberlerin getirdikleri, bunların sadece iki tanesidir. Bizim Kaim'imiz (a.c) kıyam ettiğinde diğer 25 harf de ortaya çıkacak ve halk arasında yayılacaktır.²

Bunlar, bilim alanında yükselmenin bir simgesidir. Din bilimi ve Ehlibeyt'in öğretileri ve kültürü, hayranlık uyandıracak şekilde yayılacaktır. Bu yüksek bilgiye, ev hanımları da erişecektir. İmam Muhammed Bakır (a.s.) buyurdu ki:

1- Safi Golpaygani, *Muntahabü'l-Eser*, s.496.

2- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.52, s. 326.

Mehdi (a.c) zamanında size öyle bir hikmet ve bilgi verilecektir ki bir kadın, kendi evinde olduğu hâlde Allah'ın kitabına ve Peygamber'in sünnetine uygun olarak yargılama gücüne sahip olacaktır.¹

Öyle büyük mescitler yapılacaktır ki her biri, ilim saçan merkezler olacak. O zaman halk ibadete ve dine yönelecek, namazlar cemaatle kılınacak, kimse kimseye kin gütmeyecek, kalplerde barış ve dostluk yerleşecek, direnişçi halkın kalbi dayanıklılık yönünden dağ gibi olacaktır.

Herkes birbirini daha çok sevecek. Yollar güvenli olacak, halk adalete güvenecek. Haksız yere kan dökülmeyecek. Bütün dünya hatta hayvanlar âlemi bile barış içinde olacak. Diğer bir deyişle kurtla kuzu bir arada yaşayacaktır.

Rivayetlerde geçen ifadeye göre; bir kadın yalnız başına dünyanın bir ucundan öteki ucuna ve Hire'den Mekke'ye gidebilecek, Allah'tan başka hiç kimseden korkmayacaktır.

Ekonomik gelişmişlik ise bu dönemin başka bir özelliğidir. İmam Muhammed Bâkır (a.s.) bu konuda şöyle buyurur:

Ehlibeyt'in Kaim'i kıyam ettiğinde hazineyi halk arasında eşit olarak bölüşecek, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri İmam-ı Zaman'ın yanında birikecek. O, halka şöyle seslenecek: "Geliniz ve bunları alınız. Halka armağan kapısını o kadar açar ki benzeri bir durum geçmişte görülmemiştir..."²

Hiz. Peygamber (s.a.a) bu konuda şöyle buyurmuştur:

Mehdi (a.c), yeraltındaki hazineleri dışarı çıkaracak, malları halk arasında bölüşecek ve İslâm dini geçmişteki görkemli günlerine tekrar dönecektir.³

1- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.52, s.352.

2- Nu'mani, *el-Gaybe*, s.237.

3- Seyyid İbn Tavus, *Melahim*, s.69.

Bunun gibi onlarca örnek var ki hepsi de yoksulluğun ortadan kalkacağını ve ekonomik rahatlığın zirveye erişeceğini haber vermektedir.

İmam Cafer Sâdık (a.s.) da bu konuda şöyle buyurur:

Zekât sahipleri, yoksul ve muhtaçları arayacaklar ki onlara zekât versinler, ama bulamayacaklardır.¹

Bütün yeryüzü insanları çağın gereksinimlerini karşılamış olacak, şehirler adalet ve iyiliklerle dolacak, geniş ve gelişmiş olacaktır. Tarım ve yeşilliğin bollaşması, yağmurların bol yağması, ırmakların ve kuyuların suyunun bollaşması, ağaçların bol meyve vermesi ve hayvanların çoğalması.... Bütün bunlar yine o dönemin özelliklerindendir.²

Zuhur döneminde Hz. Mehdi'nin (a.c) yönetimi sayesinde yaşam süresi uzayacak, çocuklar çoğalacak ve bütün hastalıklar ortadan kalkacaktır. İmam Cafer Sâdık (a.s.) şöyle buyurmuştur:

Hz. Kaim'in (a.c) kıyamından sonra Allah hastalıkları müminlerden uzaklaştıracak ve hastaları tekrar sağlığına döndürecektir.³

Korku ve endişe Şiûlerin kalbinden çıkıp kâfirlerin kalbine yerleşecektir.

Bu ve benzeri onlarca örnek, parlak geleceğin tablosudur. Batıl güçler yıkılacak, gerçek ortaya çıkacak ve dünyaya hâkim olacaktır. Haksızlık temelinde yükselmiş saraylar yerle bir olacak.

Ona itaat edenler onurlanacak, uymayıp düşmanlık sergileyenler alçacaktır. Hakk'ın nuru yeryüzünü aydınlatacak, adaleti dünyayı kuşatacaktır. Bunlar geleceğe ait ümitlerimizdir. Bu müjdeleri bize din önderleri vermişlerdir. Bu

1- Şeyh Müfid, *el-İrşad*, s. 344.

2- Şeyh Müfid, *el-İhtisas*, s.208.

3- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.52, s.364.

nedenle insanlığın geleceğinden ümitliyiz. Bir aydınlığın doğuşunu beklemeye koyulmuşuz ki dünyayı adalet kanadının altına alacak ve Allah'ın vaadini gerçekleştirecektir.

Geliyorsun,
Mesafe köprü oluyor,
Bakıyorsun, ayna gül oluyor.
Senin elin perdeyi pencereden ileri itiyor.
Güneş, doğuyor
Pencere ışık içinde, nefes alıyor.
Lahzalar seninle yolculuk ediyor.
Caddeler, seni bekliyor.
Gönlün en derin köşesinden
Geliyorsun
Senin adın,
Rüzgârların konuşma konusudur.¹

1- Podram Pak Ayin

Ve... Sonuç?

*Ey Mehdi! Ey temiz soylu
Ey Şaban'ın on beşinin güneşi
Ey şeriat-ı Ahmediye'nin varisi
Ey Muhammed dininin aşinası
Sen zaman ve zeminin hükümdarı
Sen ey din kurallarının uygulayıcısı
Yine gel, Kur'ân yönetiminde
Zayıflar hâkimiyet kuracak.*

Ve... o dönem bittiğinde, nur ve zuhur devrinin sonunda ne olacaktır? Mehdi'nin (a.c) dünya hükümetinin kaderi nereye kadar sürecek? O zaman kaç yıl sürecek? Bundan sonra neler olacak?

Bizim, gelecekte meydana gelecek olayları öğrenebilmek için Hz. Peygamber'in ve tertemiz Ehlibeyt'inin sözlerine yönelmekten başka seçeneğimiz yoktur. Hadis-i şeriflerde aktarılan bilgilerin hepsi aynı değil. Örneğin onun yönetiminin süresi yedi yıl, dokuz yıl, on yıl, on dokuz yıldan birkaç ay fazla, yirmi yıl, kırk yıl, yetmiş yıl ve üç yüz dokuz yıl (Ashab-ı Kehf'in mağarada uyuduğu yıllar süresince)...¹ diye açıklanmıştır.

Bir hadiste şöyle aktarılmaktadır:

Onun devleti yedi yıl olacak ve onun her yılı sizin yıllarınızın 10 katı uzunluğunda olacaktır.²

1- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.52, s.390.

2- Şeyh Müfid, *el-İrşad*, s.385.

Bu da şunu gösteriyor ki o yedi yıl normal yıllardan farklıdır. Rivayetlerde belirtilen en az miktar yedi yıldır. On dokuz yıldan birkaç ay fazla olacağı, Ehlibeyt İmamları'ndan (hepsine selâm olsun) aktarılan hadislerde çokça anılmıştır.¹

Bir hadisinde İmam Muhammed Bâkır (a.s.), İmam-ı Zaman'dan sonra dünya devletinin devam etme süresini 309 yıl olarak buyurmuşlar, Hz. Mehdi'nin (a.c) kıyamından vefatına kadar ki yönetim süresini on dokuz yıl olarak açıklamışlardır.²

Zuhurdan sonra, Kufe'de ikamet edecek, Sehle Mescidi onun evi olacak, Kufe Mescidi, onun namazgâhı ve en büyük namaz kılma alanı olacaktır.³

Hz. Resulullah (s.a.a) bir hadisinde buyurmuşlardır ki;

O, dokuz on yıl yönetecek, ona ve onun Gerçekçi Devleti'ne en bağımlı halk Kufe halkı olacaktır.⁴

Her durumda onun devletinde "**kapsamlı adalet**" gerçekleşecek ve gücü her tarafı kaplayacaktır. Ali (a.s.) buyurmuştur ki:

Mehdi'nin (a.c) askerleri, Deccal ordusunu ortadan kaldıracak, yeryüzünü onların kirli varlığından arındıracak, bundan sonra doğusundan batısına kadar bütün yeryüzüne hükmedecek, "Caburka"dan "Cabur-sa"ya kadar genişleyecek, her ülkeyi hâkimiyeti altına alacak ve onun devleti kalıcı olacaktır.⁵

1- İmam Cafer Sâdık (a.s.): Mulku'l-Kaimi minna tis'a aşarate setenen ve eşhur." Yani; "Bizim Kaim'imizin yönetimi 19 yıl ve birkaç ay sürecektir." (*Biharu'l-Envar*, c.52, s.298.

2- Şeyh Müfid, *el-İhtisas*, s.257.

3- Hürr-i Amilî, *İsbatu'l-Hudat*, c.3, s.452.

4- age. s.609.

5- Kadı Nurullah Şuşteri, *İhkaku'l-Hak*, c.13, s.341.

Ancak bu devlet ebedi değildir. Hz. Kaim'in (a.c) de ömrünün bir sonu var, doğal olarak onun adalet devletinin de bir sonu olacaktır.

Şia inancında yer alan "rec'at" (yani, geçmişte yaşamış bir kısım insanın tekrar dünyaya dönüp Hz. Mehdi (a.c) zamanında dirilmesi) kesindir. Bunların bir kısmı temiz ve övülmüş kişiler, diğer bir kısmı ise çok kötü ve zalim insanlardır. İyiler adalet devleti için, kötüler ise cezaya çarptırılmak için diriltileceklerdir. Başka bir açıdan da şöyle inanıyoruz: Bir masum imamı, diğer bir masum imamdan başkası yıkamaz ve toprağa defnetmez. Sonuçta Hz. Mehdi (a.c) de bu dünyadan geçecek, ama nasıl? Onun cenaze namazını kim kıldırarak? Hadis kaynaklarımız bunu şöyle açıklıyor: Rec'at döneminde dünyaya ilk dönecek ve dirilecek olan kişi, mazlumların lideri ve Hz. Mehdi'nin (a.c) kendisinin öcünü aldığı Şehitlerin Efendisi Ali oğlu Hüseyin'dir.

İmam Mehdi henüz halkın arasındayken o, Kerbela şehitleri ve dostlarıyla beraber tekrar dirilecektir. Halk onun varlığı ve dönüşü nedeniyle iman ve marifete erişecek. Bu iman kalplere iyice yerleşecek. İşte o zaman Hz. Mehdi (a.c) vefat edecektir. İmam Hüseyin (a.s.), onun guslünü, kefenlenmesini ve defnini gerçekleştirecektir. Çünkü bir vasiyi diğer bir vasiden başkası yıkayamaz, kefenleyemez, cenaze namazını kılamaz ve toprağa defnedemez.¹

Hz. Mehdi'nin (a.c) nasıl şehit edileceği konusu bazı kaynaklarımızda şöyle açıklanmıştır:

İmam-ı Zaman (a.c) yoldan geçerken, Temimoğulları kabilesinden Saide isminde bir kadın, ona doğru bir taş atacak ve bu darbenin etkisiyle İmam (a.c) şahadete erişecektir.²

1- Allame Meclisî, *Biharu'l-Envar*, c.53, s.103.

2- Seyyid Muhammed Sadr, *Tarihu Ma Ba'de'z-Zuhur* (=Zuhurdan Sonraki Tarihimiz), s.881, *İlzanu'n-Nasib*'den aktararak, s.190.

Rivayetler bize şunu da bildirir ki; Ehlibeyt İmamları'nın hepsi bir biri ardından bu rec'at ve ikinci dirilişe katılırlar. Mehdi (a.c) devletinin devamını sağlamak için liderlik üstlenirler. Bir kısım üstün şahsiyetler de bu görevi başarıyla yürüteceklerdir. Bazı ziyaretnamelerimizde, "**Ehlibeyt İmamları'nın geri dönüşüne iman**" yer almaktadır.¹ Yine bazı dualardaki isteklerimiz arasında, Ehlibeyt İmamları'nın yeniden dirildiği ve onların hükümeti döneminde bizi de tekrar diriltmesini ve güce ulaşmamızı Allah'tan isteyişimiz yer almaktadır.²

Allah'ın kanunu, Hz. Hüccet (a.c) döneminde, iyilerin hâkimiyeti ve zulüm görmüşlerin devletinde, tam olarak uygulanacaktır. Salih insanlar, zamanın ve yeryüzünün mirasçıları olacaklar. Bu güzel ve aydınlık dönem de sınırlıdır. Dünya, ilâhî hikmetle adalet ve dürüstlüğüne tadına vardığı zaman, kıyametin öncüllerine/eşiğine gelmiş olacaktır. Peki, ne zaman? Kaç yıl sonra olacak? Onu ancak Allah Teala kendisi bilir.

Belirtmek gerekir ki, Hz. Mehdi'nin (a.c) Adalet Devleti, dünya tarihi dönemlerinin en sonuncusudur, ondan sonra da kıyamet kopacaktır. Dünya ile ahiret arası olan berzah (kabir) dönemi de geçince yüzü toprakla örtülü olan kimse-ler dünyadan ahirete geçecekler.

Ne mutlu "imanın hâkim olduğu dönem'i görecektelara ve onun bereketlerinden yararlanacaklara!

1- "Mu'minun bi-iyabikum, musaddiqun bi-rac'atikum, muntazirun li-emrikum, murtaqibun li-devletikum." Yani; "Geleceğinize iman ettik, döneceğinizi tasdik ettik. Emrinizi bekliyoruz. Devletinizi göz-lüyoruz." (*Ziyaret-i Camia-i Kebire, Mefatihü'l-Cinan*).

2- "Ve ehyanî fi rac'atikum ve mellekenî fi eyyamikum." Yani; "Ve beni sizin dönüşünüz döneminde diriltti, sizin günlerinizde bana egemenliği nasip etti." (*Biharu'l-Envar*, c.53, s.92.)

Biz de kalbimizde aynı arzu ve isteği besliyoruz, göz yaşlarımızla ve onun yolunu bekleme pınarıyla da bu arzularımızı suluyoruz.

Sürekli olarak Hazret-i Mehdi (a.c) ile sırlarımızı paylaşıp ona olan aşkımızı şu şekilde ilân ediyoruz:

Ey insanların haklı arzusu!

Seni hayal etmek ve rüyada görmek bile gelişinin bir işaretidir.

Senin kutlu adımlarının hatırası

Mazlumiyetin kızıl sokaklarında

Öylece durmaktadır.

Sen insanların süregelen sıkıntılarını

Yüklenmişsin.

Muhammed'in (s.a.a) Rabbine ait delil,

Senin adın doğrultusunda açıklanmaktadır.

Ey geç gelen güzel koku,

Güzelliğin bu şaşkınlık âleminde bucak bucak çiçek açmaktadır

Sen yüzyıllar içinden seçilmiş kimsesin!

Ey zamanın en büyük inancı, sınırsızsın

Aşksın, kahramansın, değerler nurusun.

Senin vadinde, atı yorgun pek çok kimse, yolcudur

Sonuçta sen, ey tekrarlanan ümidimiz,

Gizliliğini yorumlayan kişi nerede?

Ey sözü verilmiş adalet bayrağı,

Ey bekleyişin en derin noktası

Gel artık, hadiseler girdabında,

Nolur kucakla, gelişine âşık olanları."

Kaynakça

- 1- *Kur'ân-ı Kerim*.
- 2- İbn Tavus, Ebu'l-Kasım Ali b. Musa, *el-Melahim ve'l-Fiten*, Müessesetü'l-A'lemi, Beyrut 1398 H.K.
- 3- Şeyh Ağa Bozorg-i Tahranî, *ez-Zeria*, Daru'l-Edva basımı, Beyrut, 1412 H.K.
- 4- Hurr-i Âmilî, Muhammed b. Hasen, *İsbatu'l-Hudat*, Daru'l-Kutubi'l-İslâmiyye basımı, Tahran.
- 5- Hekimi, Muhammed Rıza, *Horşîd-i Mağrib* (=Batıdan Doğan Güneş), Defter-i Neşr-i Ferheng-i İslâmî (İslâmî Kültür Yay.) Kurumu basımı, Tahran, 1362 H.Ş.
- 6- İmam Humeynî, Ruhullah, *Kelimat-ı Kısar*, Müessese-i Tanzim ve Neşr-i Asar-i İmam Humeynî (İmam'ın Eserlerini Düzenleme ve Yayınlama) Kurumu, Tahran, 1367 H.Ş.
- 7- Kadı Nurullah Şuşteri, *İhkaku'l-Hak*, Ayetullah Mer'aşi Kütüphanesi, Kum.
- 8- Safi Golpaygani, Lütfullah, *Muntahabu'l-Eser*, Mektebe-tu'd-Daveri basımı, Kum, 1362 H.Ş.
- 9- Sadr, Seyyid Muhammed, *Tarihu Ma Ba'de'z-Zuhur* (Zuhurdan Sonraki Tarihimiz), Daru't-Tearuf basımı, Beyrut, 1402 H.K.
- 10- Şeyh Saduk, Ebu Cafer Muhammed b. Ali İbn Babeveyh Kummî, *Kemalu'd-Din ve Temamu'n-Ni'met*, İntişaratu'l-İslâmiyye basımı (Kum İlim Havzası Müderrisler Üniversitesi'ne bağlı birim), Kum.
- 11- Tabersi, Necmeddin, *Çeşm Endazi Ez Hukûmet-i Mehdi (a.c)* (=Mehdi Hükûmetine Bir Bakış), Sazman-i Tebliğat-i İslâmi (İslâmî Tebliğ Kurumu), Tahran, 1367 H.Ş.

12- Şeyh Tusi, Ebu Cafer Muhammed b. Hasen, *el-Gaybet*, Müessesetu'l-Mearifi'l-İslâmiyye basımı, Kum, 1411 H.K.

13- Kazvini, Seyyid Muhammed Kazım, *İmam Mehdi (a.c.) Ez Veladet Ta Zuhur* (Doğumundan Zuhuruna Kadar İmam Mehdi), Neşr-i el-Hadi, Kum.

14- Kummi, Şeyh Abbas, *Mefatihü'l-Cinan*, Defter-i Neşr-i Ferheng-i İslâmî (İslâm Kültürünü Yayma Kurumu), Tahran, 1365 H.Ş.

15- Kâzîmî, Seyyid Mustafa, *Beşaretü'l-İslâm* (İslâm'ın Müjdesi), Necef.

16- Kamil Süleyman, *Yevmu'l-Halas* (=Kurtuluş Günü), Ali Ekber Mehdipur'un Farsçaya tercümesi, Âfak Yay. Kum, 1372 H.Ş.

17- Meclisi, Muhammed Bakır, *Biharu'l-Envar*, Müessesetu'l-Vefa basımı, Beyrut, 1403 H.K.

18- Şeyh Müfid, Muhammed b. Nu'man, *el-İhtisas*, Kum İlim Havzası Müderrisler Üniversitesi'ne bağlı İntişarat-i İslâmî (İslâmî Yayınlar) basımı, Kum, 1414 H.K.

19- Şeyh Müfid, *el-İrşad Fi Ma'rifeti'l-Eimme*.

20- Nu'mani, Muhammed b. İbrahim b. Cafer, *el-Gaybe*, Mektebetu's-Saduk basımı, Tahran, 1415 H.K.

Arka Kapak Yazısı

Ümit Sabahı

Cevad Muhaddisi

Bazı belirtiler daha açık ve daha somuttur. Olaylar özel koşullara sahip ve özel alanlara açıklık getiriyor. Bunlar da pek çoktur. Örneğin bu belirtiler: *Necef ve Kufe şehirlerinin su altında kalması, Irak'ta huzur ve güvenin kalmaması, İranlıların Araplara galip gelmesi, Basra'nın işgal edilmesi ve su altında kalması, Belh şehri'nin yıkılması, Beytu'l Mukaddes'in onarılması, Mısır ve Şam'ı yönetenlerin öldürülmesi, Horasan'lı bayrağının Dicle kenarına dikilmesi, Fas'tan ve Ceyhun'dan bayraklıların harekete geçmesi, Türklerin Şattul Arab'a kadar ilerlemesi, dört antlaşmanın yapılması, Habeşistan'ın depremle yıkılması, Necef'te ilim ve bilginin tükenmesi, ilmin Kum Şehri'nden fıskırması, Ramazan ayında semavi sesin duyulması, Dinin bir İranlı'nın eliyle pekişmesi, Hac yolunun kapanması, Rey Şehri'nin yıkılması, Horasan'lı Seyyid'in Horasan'dan kıyam etmesi, Şuayb'ın (a.s.) Talikan Şehri'nden kıyama kalkması, güneşin batıdan doğması, Mina'da bir faciyanın meydana gelmesi, Kıpti'lerin Mısır'da yönetime gelmesi, Şam Camisi'nin bir bölümünün yıkılması, Kâbe'nin yakılması, Lübnan'da kanlı olayların meydana gelmesi, Kufe Camisi ve Borsas Camisi'nin harap edilmesi ve benzeri olayların gerçekleşmesi.*

Bu olayların ve belirtilerin çözümü ve yorumu nedir? Acaba bunlar gerçekleşti mi?